

Vérgyilkosság, zsidók, titkok, döbbenet... (I. rész)

Szerkesztőségünk névtelen levelet kapott, amelyben a levélíró egy kilenc évvel ezelőtt történt, az egész országot megrázó brutális gyilkossággal kapcsolatban hívja fel egy új eshetőségre a figyelmünket. Olvasónk szerint az 1998-ban Körmenten meggyilkolt 11 éves kislányt nem a kézzelfogható bizonyítékok híján elítélt, ártatlanságát máig hangoztató, 9 éve börtönben ülő Tánczos Gábor ölte meg, hanem zsidók, akik akkoriban a városban tartózkodtak.

A móri ügy után, amikor végleg kiderült, hogy a magyar rendőrség képes bárkit ártatlanul, koncepciós ítéletekkel börtönben tartani, már semmin sem lepődünk meg, ám azért ez a feltevés minket is megdöbbenett. Bár, a körmendi ügy így első hallásra is meglehetősen hasonlít az 1882-es tiszaszlári perhez. Az úgynevezett vérvád szerint ugyanis egyes zsidó fundamentalista csoportok a zsidó húsvétkor, a Pészah idején keresztény gyermekeket gyilkolnak meg és rituális célokra használják fel a vérüket. Annak ellenére, hogy a vád – különösen így az ezredforduló táján – hihetetlennek tűnik, szerkesztőségünk mindenre kiterjedő nyomozásba kezdett, már csak azért is, mert az ismeretlen levélíró szerint már több újságnak is elküldte írását, ám mindezidáig senki sem merte a körmendi gyermekgyilkosságot ebből az irányból megközelíteni. Ahogy kutakodásunk során fokozatosan feltárult előttünk egy látszólag érthetetlen gyilkossági ügy, döbbenetes, iszonytató összefüggésekre bukkantunk.

1998 tavaszán az egész országot sokkolta a hír: H. Zsófit, egy 11 éves kislányt brutálisan meggyilkoltak a család körmendi, lakótelepi lakásában. Az édesapa talált rá a holttestre, amikor hazatért a munkájából. A gyilkos követte Zsófit, aki fél hat körül az iskolából tartott hazafelé a barátnőjével, s csak éppen felugrott a lakásba, hogy a táskáját letegye, majd visszajöjjön a játszótérre a barátai közé. Zsófi azonban sohasem tért vissza. A gyilkos ugyanis benyomult utána a résnyire nyitva hagyott ajtón keresztül, s megtámadta. Először dulakodtak, a kislány védekezni próbált, de végül a túlerő, a felnőtt gyilkos ereje legyőzte a gyermek ellenállását. A lakásban volt egy számadó juhászt ábrázoló kerámia szobor, amit a gyilkos felkapott és azzal vágta fejbe áldozatát. Miután a kislány teste elernyed, a tettes éles vágóeszközt, minden bizonnyal egy kést vett elő, s módszeresen – két felületi sérülést okozó próbavágás után – fültől fülig átvágta Zsófi torkát. A kislány még mozgott, halkán nyöszörgött, s ahogy levegőért kapkodott, habzott a vére. A metszés és az elkövetés módszere profi gyilkosra vall, akinek még ahhoz is volt lélekjelenléte, hogy borzalmas tette után a kezeit és a kést lemossa a lakás fürdőszobájában, majd észrevétlenül távozzon.

A körmendi ház, ahol a gyilkosság történt

Amikor Zsófi édesapja, H. Ferenc este hazaérkezett, rosszat sejtett, hiszen az ajtó szokatlan módon nyitva volt. Gyermekeit kitékert testhelyzetben, vérbe fagyva, holtan találta meg a lakásban. Egyik szeme még nyitva volt, a másik az ütlegeléstől feldagadva már örökre lecsukódott. Az édesapa teljesen összeomlott, ahogy a foglalkozását tekintve tanárnő édesanyja is, aki a gyilkosság idején Zsófi testvérével Finnországban tartózkodott, ahová az osztályát kísérte el. Az ügy az egész országot sokkolta, Körmentet ellepték az újságírók. Senki sem értette, hogy a jó kedélyű, szorgalmas, segítőkész szőke kislánynak miért kellett meghalnia. Épeszű ember erre magyarázatot nem találhat, de a kéjgyilkosság is kizárható volt, mert annak,

ahogy a szexuális indíttatásnak sem volt semmi jele. A lakásból semmi sem tűnt el, tehát a rablógyilkosság is

kizárható volt. A rendőrség, az újságírók és a körmendiek sem találtak semmiféle indítékot a brutális kegyetlenségre.

A gyilkosság másnapján egy akkoriban 18 éves fiú, Tánczos Gábor ment be a körmendi Zsade bizstróba, ahol – mint akkoriban egész Körmenden és az országban is – természetesen a gyermekgyilkosság volt a téma. Innentől egy ideig átadjuk a szót Balaton Balázsnak, aki A Tánczos-dosszié címmel könyvet írt az egész történetről. Azt maguk az érintettek, Tánczos Gábor, a szülők és dr. Tóth László, Tánczos ügyvédje is elismerik, hogy az egész ügyet Balaton Balázs újságíró ismeri a legjobban, aki elsőként érkezett a gyilkosság helyszínére, végigülte a hosszú tárgyalásokat, személyesen találkozott és interjúkat készített az összes érintettel, Zsófi szüleitől kezdve Tánczos Gáboron át a rendőrökig, nyomozókig, ügyészekig. Balaton Balázsról és könyvére is visszatérünk még tényfeltáró írásunkban többször, annál is inkább, mert mi magunk is felkerestük az újságírót, aki akkoriban a Mai Nap című napilap munkatársa volt, jelenleg pedig a főváros II. kerületi önkormányzatának kommunikációs vezetője. Mindenekelőtt álljon itt a részlet Balaton Balázs könyvéből, amelyből kiderül, hogy pontosan hogyan keveredett bele a zárkózott fiatalember, Tánczos Gábor az ügybe, akit a legtöbben csupán egy olyan szerencsétlen bűnbaknak tartanak, akivel elvitték a balhét:

„A rendőrök még forró nyomon dolgoznak, amikor Tánczos Gábor április másodikán bemegy az egyik körmendi bizstróba. Ott dolgozik egyik ismerőse, akivel korábban váltott már pár szót, köszönőviszonyban vannak. A hölgynek szintén tíz év körüli gyereke van, s abban a lépcsőházban lakik, ahol a gyilkosság történt. Gábor aggódva kérdezi: ugye nem az ő kislányát ölték meg? Az eladó megnyugtatja, hogy nem. Erre Gábor elmondja: ő a gyilkosság körüli időben a környéken volt, sőt bent volt a lépcsőházban, amikor éppen barátjához ment. A nő azt tanácsolja, mondja el a rendőröknek amit tud, lehet, hogy segíthet a nyomozásban. A barátok nélküli, magányosan éldegélő, mindig kirekesztett fiúnak felcsillan a szeme. Nagyotmondásai miatt kevesen vannak, akik közel állnak hozzá. Ő pedig mindig is úgy állt a világhoz: majd meglátjátok, egyszer híres ember leszek, egy hős! Most itt a nagy lehetőség - gondolta! Koronatanú lehetek egy gyilkosságban! Mindig is nagy dobásra készült, olyat akart tenni, amiért felfigyelnek rá az emberek, irigykednek majd rá a srácok és a város legszebb lányai esedeznek kegyeiért. Mi más lehetne ez, mint az egész országot lázban tartó emberlés? A fiú meglát egy civil ruhás rendőrt, akit korábban csak látásból ismert, s odamegy hozzá. Elmondja: ott járt az előző napi gyilkosság helyszínén, s esetleg tud újabb információkat. A férfi felhívja a kapitányságot, ahol azt mondják neki: küldje be a szemtanút. Gábor önként megy be késő délután a kapitányságra. Megvan az első tanú. Megkérik, működjön közre a gyilkos kézre kerítésében. A srác rábólint, s elmeséli mit látott:

- Amikor a kapu elé értem, egy férfi rohant ki a lépcsőházból. Zaklatottnak tűnt, mint akivel nem stimmel valami. Fureszálltam egy kicsit, de nem tulajdonítottam neki nagy jelentőséget. Felmentem a barátomhoz Sz. Györgyhez, akivel úgy tíz-tizenöt percig beszélgettem. Gyurit telefonon hívták, majd elindultunk lefelé. Amikor megálltam befűzni a cipőm a harmadikon, nyöszörgő, hörgő hangot hallottam a Gyuriék alatti lakásból. A ház előtt elváltunk, hazamentem és csak ma reggel tudtam meg, hogy mi történt abban a lakásban - szól Gábor első vallomása”.

Tánczos Gábor tehát önként jelentkezik a rendőrségnél tanúnak. Egyrészt, mert segíteni szeretne, másrészt pedig feltűnési vágy is hajtja a fiút, aki végre szeretne a figyelem középpontjába kerülni. Nos, oda is került, bár aligha úgy, mint ahogy szeretne volna. Tánczos később már hezitál, mindenesetre az a szemtanú és Sz. György vallomása alapján is bebizonyosodik, hogy valóban ott volt a házban a gyilkosság elkövetésének idején, ahogy az is, hogy Zsófi meggyilkolására és a nyomok eltüntetésére mindössze kb. 10 perce lett volna. Ezután pedig azonnal a kislány fölött lakó „üzlettársához” (valójában Amway termékeket forgalmazó házaló ügynökök voltak) Sz. Györgyhez ment, aki semmiféle zaklatottságot nem vett észre rajta. Sőt, Sz. György szintén a lakásban tartózkodó gyermekei is tisztán emlékeztek, hogy Tánczos Gábor teljesen nyugodt volt, sőt még viccelődött is. Holott egy ilyen brutális gyilkosság után még egy bérgyilkosnak is gyorsabban verne a szíve, a ruhája pedig minden bizonnyal véres lett volna. Arról nem is beszélve, hogy elképzelhetetlen, hogy valaki egy ilyen gyilkosság után még felugorjon a felette lévő lakásba az ismerőséhez egy kicsit csevegni. A 18 éves fiatalember nemhogy profi gyilkos nem volt, de a családtagjai és ismerősei elmondták, hogy - a szó szoros értelmében - még a légynek sem tudott ártani, és soha nem volt büntetve. Az erőszakot pedig végképp nem bírta, még a szülei sem adtak neki soha egy pofont sem, mert gyermekkorától képtelen volt elviselni bármilyen fizikai agresszivitást. A rendőrség azonban, amely az első pillanattól kezdve döbbenetes hibákat vétett, néhány nap múlva hirtelen tanúból gyanúsítottá minősítette át Tánczos Gábort. A hatalmat sürgette az idő, ugyanis közeledtek a választások. Kuncze Gábor, akkori belügyminiszter sietette az ügy mielőbbi megoldását, s a rendőrség, a nyomozóhatóság a jelek szerint ennek igyekezett is megfelelni. Gyorsan kijelentették, hogy Tánczos a gyilkos, Kunczéék pedig rengeteg jutalmat, előléptetést osztottak ki, bár a választásokat azért mindennek ellenére elbukták. Utána már különösen kényelmetlen lett volna bevallani, hogy egy fiatalembert ártatlanul hurcoltak meg és börtönöztek be, így hát maradt minden úgy, ahogy volt. Pedig a rendőrség és az ügyészség kezében mind a mai napi lényegében csak azok a beismert vallomások vannak, amelyekről mára bebizonyosodott, hogy veréssel, kényszerítéssel adták azokat az éppen gyengesége miatt már az első pofon után

megtört Tánzos Gábor szájába, s amelyeket az 1998 óta börtönben ülő, jogerősen 13 év börtönbüntetésre ítélt fiú már többször visszavont. Tánzos egyébként valószínűleg már jövőre, 10 év letöltése után kiszabadulhat, ám ő ennek ellenére továbbra is köti az ebet a karóhoz, s ártatlannak vallja magát. Sőt, nemrégiben azt nyilatkozta, hogy szabadulása után külföldre költözik, mert itt már nem tud tovább élni, de előbb még szeretné megtalálni az igazi gyilkost. Ugyan, miért mondana ilyeneket? Most már lényegében úgyis mindegy neki, hiszen a gyilkosságért rá kiszabott büntetést már majdnem teljes egészében letöltötte, az élete romokban hever, és szellemileg, fizikailag a börtönben megrokkant. Balaton Balázs meggyőződése szerint mindenestre Tánzos ártatlan, s ezt a könyvében is bizonyítja. A rendőrség és a bíróság munkájáról sommás véleménye van, amelyet így összegez: „A napvilágot látott tények már eddig is bizonyították: semmi valóságalapja nincs a vasi zsaruk kitalációjának. Egy ország előtt bolondot csináltak magukból, ám struccpolitikát folytatva elhítetik magukkal: kiváló szakemberek, akiknek sikerült elkapniuk egy gyilkost”.

Arról sem sokat lehetett hallani, hogy Tánzos Gábor beleegyezett a poligráfós vizsgálatba (a Zsanett megerősökölésével vádolt rebiszések például nem), azt el is végezték, s bebizonyosodott, hogy Tánzos Gábor nem hazudik, amikor azt állítja, hogy ártatlan. Balaton Balázs számos megmagyarázhatatlan rendőri mulasztásról, tudatos hibáról ír a könyvében, például a következőket jegyezte le: „Az elsők között a helyszínre érkező mentőorvosnő, dr. K. Katalin vallomása is érdekes. Elmondása szerint a lakás egyáltalán nem úgy nézett ki, mint azt később a rendőrök leírták. Sőt, emlékezete szerint a kislányon más ruha volt, mint ami a hivatalos papírokban szerepel. Az már csak hab a tortán: biztosan emlékszik, hogy a hatósági tanúk lábán nem volt nejlön zsák, pedig ez a későbbi nyombiztosítás szempontjából kulcsfontosságú kérdés. Ki és hogyan engedhette be a civileket a lakásba lábvédő nélkül? Ki és miért hazudik a kislány ruháját, feltalálási helyét illetően?”

És van még egy nagyon fontos kérdés Tánzos esetében: mi volt az indíték? Merthogy erre a kérdésre eddig senki sem tudott megnyugtató választ adni. Ha sem szexuális aberráció, sem rablás nem jöhet szóba, akkor miért ölhette meg valaki a mindenkivel kedves, jó kedélyű gyermeket? Tánzos esetében, sőt bármilyen más szóba jöhető gyanúsított esetében a mai napig képtelen volt a rendőrség egy elfogadható indítékot felmutatni. Az általunk megkérdezett körmendiek és Balaton Balázs is említést tett arról, hogy talán alvilági leszámolás, bosszú lehetett az indíték, s a bérgyilkos valójában a szomszéd lépcsőházban lakó helyi vállalkozó (a Zsade tulajdonosa) hasonló korú gyermekét szerette volna meggyilkolni, csak eltévesztette a házszámot. A másik lehetséges indok, amelyet Balaton Balázs vet fel végső elkeseredésében a könyvében, miután rájön, hogy Tánzos Gábor ártatlan, hogy esetleg a szülők keze van benne a gyilkosságban. Mind rendőrségi, mind magánjellegű nyomozásokból azonban kiderült, hogy mindkét feltevés nagyon távol áll az igazságtól, s teljességgel kizárható verziók, nem beszélve arról, hogy elképzelhetetlen, hogy egy édesapa ilyen módon végezze a saját kislányával. Tánzos családja és ártatlanságában hívők elkeseredésükben már szinte bárkit meggyanúsítottak volna, valójában azonban ezidáig mindenki csak sötétben tapogatózott. Ép ésszel felfogható magyarázat, vagyis indíték ugyanis nincs erre a brutálisan elkövetett gyilkosságra. Zsófi édesapja, H. Ferenc a következőket nyilatkozta arra a kérdésre, hogy mi lehetett ennek a szörnyű tettnek az indítéka: - Fogalmam sincs. Zsófi senkinek sem ártott, őt mindenki szerette. Mindig a közösség irányítója volt, énekórára, hittanra, népi táncra és vívőedzésre járt, kiváló tanuló volt. Ha megkérdi, akkor az iskolában is csak jót tudnak róla mondani – nyilatkozta az édesapa.

S itt következik az első igazán döbbenetes tény: a hozzánk eljuttatott névtelen levélben említett vérgyilkosság az egyetlen eddig felbukkant indíték, amelyet nyomozásunk alatt nemhogy megcáfolni, de inkább megerősíteni tudtunk.

Vizsgáljuk meg mindenekeelőtt, hogy mit lehet tudni a zsidók által állítólag elkövetett rituális gyilkosságokról, vagyis a vérgyilkosságokról és a vérvádakról. Például azt, hogy egy antiszemizmussal aligha vádolható izraeli történész professzor, Ariel Toaff nemrégiben könyvet jelentett meg Olaszországban, az Il Mulino kiadónál, Pasqua di Sangue (Véres Húsvét) címmel, amelyben bebizonyítja, hogy a zsidó rituális vérgyilkosságok megtörténtek. Ariel Toaff ugyanis azt állítja, hogy a zsidók ellen a középkorban emelt vérvádnak volt racionális alapja, a Rajna vidékén a 11. századtól a zsidók valóban elkövettek rituális gyilkosságokat, válaszul az átvonuló keresztes hadak zsidóellenes pogromjaira és mészárlásaira. Az így nyert vért Pészahkor, közelebről Széder estén, az Egyiptomból való kivonulás ünnepén borba csepegtették, illetve maceszba süttették. A könyv érdekessége, hogy a szerző Ariel Toaffot senki sem vádolhatja antiszemita elfogultsággal, ő ugyanis a római főrabbi fia, s maga is nem csupán zsidó, de rabbi is. Szakmai hozzáértéséről pedig annyit, hogy Toaff az izraeli Bar-Ilan Egyetem történész professzoraként a középkori és reneszánsz történelem, s benne a zsidó vonatkozások kutatója. A vérgyilkosságokról, vérvádakról a leplet lerántó könyv tehát 2007 elején megjelent, ám a szerző váratlanul leállította a könyv forgalmazását, sőt a már kikerült példányokat is visszarendelte, s közölte, hogy átírja művét. Nemsokára kiderült, hogy Ariel Toaffot halálosan megfenyegették, s ennek, valamint az ellene indított gyűlöletkampánynak volt az eredménye, hogy a szerző végül visszavonta a saját könyvét. Mielőtt Toaff visszakozott, még a következőket válaszolta az őt támadó zsidó vezetőknek, rabbiknak: „Egy kis (zsidó) szélsőséges csoportra korlátozódtak ezek a tettek. Az iszlámot sem lehet

elmarasztalni kis szélsőséges csoportok tevékenysége alapján. A gyermekgyilkos zsidók bosszút álltak és megváltást kerestek” - fogalmazott Ariel Toaff mielőtt a támadások hatására visszavonatta saját könyvét.

A leghíresebb magyarországi vérvád-ügy, az 1882-83-ban lezajlott tiszaezlári per volt. Ekkor egy 14 éves keresztény kislány, Solymosi Eszter tűnt el nyomtalanul a helyi zsinagóga környékén a szabolcsi településen. A gyanú hamarosan a helyi zsidókra terelődött, akiknél éppen idegenből jött koldus zsidók tanyáztak. Eszter édesanyja feljelentést is tett a zsidók ellen, de a karhatalom először csak országos körözést adott ki. Később azonban a zsinagóga (zsidó) gondnokának 4 éves kislánya a foci pályán keresztény játszótársainak kikotyogta, hogy a bátyja, Scharf Móric a kulcslyukon keresztül látta, ahogy a zsidók rituálisan kivégzik (a torkát elvágják) Solymosi Esztert, akit korábban neki kellett becsalogatnia a zsinagógába. A 16 éves Móric először vonakodott vallomást tenni, végül mindent részletesen előadott a nyomozóknak. Ennek alapján több zsidót letartóztattak. Bizonyítja, hogy Solymosi Eszter nem baleset áldozata lett, hogy hónapokkal a kislány eltűnése után (június 18-án) zsidó tutajosok egy fiatal nő holttestét fogták ki a Tiszából, aki Solymosi Eszter ruháit viselte. Az orvosszakértők azonban megállapították, hogy a kifogott nő 20 év körüli volt, Solymosi Eszter pedig 14, a holttest eredetileg szőke (haját leborotvtálták), az eltűnt kislány pedig barna volt. Végül az édesanyja egyértelműen kijelentette, hogy a holttest nem a lányé, valakik tehát egy idegen holttestet öltöztettek fel az „eltűnt” Solymosi Eszter ruháival. A tiszaezlári per nemzetközi érdeklődést váltott ki, a nemzetközi pénzvilág zsidó mágnásai is figyeltek az ügyre, s végül valamennyi zsidó vádlottat felmentették. Az akkori helyzetet jól jellemzi, hogy az ítélet hírére zavargások robbantak ki, a gyanúsított zsidók pedig elmenekültek az országból. Később felröppent a hír, hogy a felmentő ítélet a zsidóknak hatvanmillió forintjába került, s több köztisztviselő számolt be vesztegetésekről.

Nos, mindezek ismeretében vegyük górcső alá a körmendi gyermekgyilkosságot! A vérgyilkosság lehetőségét azonnal kizárhatja az elkövetés időpontja, hiszen effajta zsidó rituális gyilkosságot csak a zsidó húsvét, a Pészah idején követhetnek el. Ebből a szempontból a tiszaezlári vérvád megáll, hiszen Solymosi Eszter közvetlen a Pészah előtt, vagyis április 1-én tűnt el. És most kapaszkodjanak meg, tisztelt olvasóink: H. Zsófit 116 évvel később ugyanezen a napon, vagyis április 1-én gyilkolták meg Körmenden!

Van még egy lehetőség, amellyel szintén kizárhatnánk a zsidó vérgyilkosságot: az elkövetés módszere. Mivel a rituális gyilkosság lényege, hogy a vért kifolyassák az áldozatból, a leírások szerint a gyilkosságot sakterek hajtják végre. A sakter zsidó mesterség, az a személy, aki a kóser eljárás keretében az állatok nyakát éles késsel elvágja, vérüket kifolyatja. A sakterek tehát az elbeszélések szerint a rituális gyilkosságot késsel követik el, méghozzá úgynevezett sakter-metszéssel, amelynek lényege, hogy fültől fülig vágják, hogy minél nagyobb legyen a vérvesztés. A tiszaezlári per koronatanúja, Scharf Móric – aki vallomása szerint a zsinagóga kulcslyukán keresztül nézte végig a gyilkosságot – arról beszélt, hogy Solymosi Eszter torkát egy sakter vágta el egy éles késsel. A körmendi gyermekgyilkosság esetében jóval könnyebb a dolgunk, hiszen itt megtalálták a holttestet, így hagyatkozhatunk az orvosszakértői jelentésekre. Ezek egyértelműen megállapítják, hogy Zsófi nyakát fültől fülig átvágták egy éles tárggyal, ami minden bizonnyal egy kés volt. Amennyiben bárki, akár Tánczos Gábor hirtelen felindulásból öli meg egy késsel, akkor indulataitól hajtva agyonszurkálja, mint történt ez számos hasonló esetben. Tavaly például Zsombón volt egy hasonló eset, ahol egy 17 éves lány dühében és pillanatnyi elmezavarában egy késsel megölte öccsét: nem a torkát vágta el, hanem 70 (sic!) késszúrással halálra szurkálta. Zsófit viszont módszeresen ölték meg. Először ütlegeléssel ártalmatlanná tették, majd nekigyürköztek és mondhatni „szakszerűen”, fültől fülig, ha úgy tetszik sakter-metszéssel átvágták a torkát, s hagyták, amíg elvérzik. Az elkövetés módját is megvizsgálva tehát szintén elmondhatjuk, hogy nemhogy kizárhattuk volna a vérgyilkosság gyanúját, hanem éppen ellenkezőleg: a sejtés kezd bizonyossággá válni.

Nyomozásunk természetesen a rettenetes gyilkosság helyszínére is kiterjedt. Az általunk megkérdezett körmendiek közül azonban senki sem akadt, aki eddig hallott volna a zsidók által elkövetett vérgyilkosság lehetőségéről. Azzal kapcsolatban viszont egyetértés mutatkozott közöttük, hogy Tánczos Gábort gyenge idegzetű, ám ártalmatlan baleknak tartják, akivel a rendőrök és a bíróság elvitette a balhét. És, bár Körmenden nem akadtunk egyetlen olyan helyi lakos nyomára sem, aki bármit tudott vagy mert volna mondani a zsidó vérgyilkosság lehetőségéről, a világhálón találtunk egy nemrégiben keletkezett írást, amely megerősíti mindazt, amelyről a szerkesztőségünkhöz eljuttatott levél érkezik. A Suttogó.hu internetes oldal fórumába Aakum néven írta be valaki a következőket:

„Az eset egyik furcsasága, hogy aznap nagyszámú, külföldi rendszámú buszon közlekedő haszid zsidó tartózkodott a városban. Tánczos vallomása szerint egy feketeruhás, szakállas egyénnel ütközött össze, aki éppen a helyszínről távozott sietve. Mivel ő volt az egyetlen tanú az ügyben, neki kellett elvinni a balhét. A másik furcsaság az ügyben, hogy a gyilkossági ügyekben szokásos létszámtól jóval többen jelentek meg a rendőrség részéről, és nem a helyiek, hanem a szombathelyi rendőrök szálltak ki egy Farkas vezetéknevű (a rangjára már nem emlékszem) zsidó rendőr vezetésével. A kislány torkát ún. sakter-metszéssel vágta el, ami fültől-fülig történő vágást jelent, így rövid idő alatt

rendkívül nagy vérvesztéséget okozott. A város zsidó nevezetességeit aznap látogató busznyi zsidót természetesen senki nem tartóztatta fel, az országhatárt még aznap elhagyták, magukkal víve az ügy részleteit és titkait... Az eset eme részleteit még 1998 második felében hallottam, személyesen egy akkor még a BM kötelékében dolgozótól. (Neve és címe még megvan). Mindezt akkor leírtam - sajnos csak egy példányban - és elküldtem egy emigrációban működő lapnak, de sajnos nem hozták le (talán meg sem kapták?). A fentieket már csak emlékezetből írom, a részletek sajnos közel 10 év távlatából kezdenek kikopni... Annyi még beugrott, hogy a meggyilkolt kislány apja vadász volt, otthon tartotta a puskáját. Mivel számára nyilvánvaló volt akkor, hogy a lányt nem Tánzos ölte meg, ezért keserűségében megpróbált néhány zsidót levadászni a környéken. A rendőrség egyből bevonta az engedélyét és az ország másik végébe költöztette át az apát.”

Természetesen a fenti sorok szerzőjével is felvettük a kapcsolatot, következő lapszámunkból kiderül, hogy mire jutottunk. Folytatjuk nyomozásunkat, s többek között nyakunkba vesszük az országot, hogy felkutassuk Zsófi szüleit, akik időközben Kőrmendről elköltöztek, a nyilvánosság elől teljesen eltűntek. Szintén felkutattuk a rejtélyes ügy legjobb ismerőjét, Balaton Balázs újságíró is, akit egyébként – az ügygel kapcsolatos nyomozásai miatt - 1999 májusában Budapest közelében egy rendőrautóból kiszálló férfiak agyba-főbe vertek, miután ráripakodtak, mondván: „Jó lenne, ha nyugton maradnál!” Balaton Balázs súlyos egészségkárosodást szenvedett, s természetesen feljelentette a támadóit, s mivel valószínűsíthetően rendőrökről volt szó, az ügyészségi nyomozóhivatal vette át az ügyet. Gondolom, olvasóink már meg sem lepődnek, ha eláruljuk, hogy ismeretlen elkövető címszóval még 1999 szeptemberében lezárták a nyomozást. A dolog érdekessége, hogy mindezek után Balaton Balázs személyes védelmét az izraeli kötődéseiről ismert In-Kal „security” nevű őrző-védő cég látta el.

A folytatásból kiderül az is, hogy valóban volt egy fekete hajú idegen, aki már jó ideje követte Zsófit a gyilkosság előtt. Sőt, a rendőrök kezdetben egy fekete hajú idegent kerestek olyannyira, hogy még a körmendi cigánytelepen is egész napos razziát tartottak. A meggyilkolt kislány pedig még halála után is szorongatott a kezében egy idegen felnőtől származó fekete hajszálat.

(A folytatás - és az ügy megoldása - az e heti - júl. 12. - Magyar Jelenben olvasható.)

Képek és szöveg: A Magyar Jelen munkatársai

[Antimagyarizmus, Zsidóbünözés](http://kuruc.info/r/26/14705/) :: 2007-07-29. 14:27 <http://kuruc.info/r/26/14705/>

Vérgyilkosság, zsidók, titkok, döbbenet... (II. rész)

Előző lapszámunkban tett ígéretünkhöz hűen folytatjuk a kilenc évvel ezelőtt történt rettenetes gyermekgyilkossággal kapcsolatos nyomozásunkat. Cikkünk igen nagy visszhangra talált, az olvasók önszorgalomból az interneten és fénymásolatban is terjesztették, s az általunk azóta felkeresett családtagokhoz, szakértőkhöz, újságírókhoz már érkezésünk előtt eljutott a cikk híre. Nincs kétségünk afelől, hogy azok asztalán is ott van már ez a tényfeltáró riport, akik az ügy szereplőiként tudják vagy sejtik, hogy valójában mi történt 1998. április 1-én Kőrmenden, s azóta a bírósági tárgyalások és rendőrségi nyomozások háttérében. Mindezek ismeretében különösen érdekes, hogy a fősodró média és a hivatalos Magyarország mélyen hallgat a lapunk által felvetett új eshetőségről, holott a vezető lapok, televíziók, rádiók kilenc éve folyamatosan foglalkoznak a máig megoldatlan körmendi gyermekgyilkossággal. Persze, álnaivitás lenne azt állítani, hogy meglepett minket ez a fogadtatás, hiszen tapasztalatból tudjuk, hogy a zsidó szó hallatán szinte mindenhol azonnal halkabban kezdenek beszélni, s beindul valamiféle öncenzúra. Szerkesztőségünket azonban ez nem érdekelte, tőlünk zuluk, hottentották vagy éppen eszkimók is szóba kerülhetek volna a gyilkosság lehetséges elkövetőjeként, minket csupán egyetlen dolog vezérelt: az igazság kiderítése!

Vérgyilkosság, zsidók, titkok, döbbenet... (II. rész)

Korábbi lapszámunkban ígértük, hogy felkeressük Balaton Balázst, akit a körmendi gyermekgyilkossági ügy legjobb ismerőjének tartanak. Sikerült is felkutatni, és jómagam egy budai kávézó teraszán találkoztam vele. Futólag ismertük egymást, mert évfolyamtársak voltunk az egyetemen, így - bár nem tudta, hogy konkrétan miért keresem - könnyen kötélnek állt. Tánzos-dosszié címmel könyvet is írt a témáról és Tánzos Gábor évekig húzódó kálváriájáról. Végigülte a tárgyalásokat, beszélt minden szereplővel és az elsők között érkezett a tett helyszínére. Balatoni Balázs azt mondta, hogy körülbelül két éve már nem foglalkozik annyira intenzíven az ügygel, Gábor ügyis hamarosan szabadul, mostanában nem is látogatta meg a börtönben, holott korábban rendszeresen bejárt hozzá. Amikor megbüöotta, hogy a zsidó vérgyilkosság lehetőségéről akarom kérdezni, akkor csak annyit mondott, hogy azt a bizonyos névtelen levelet annak idején ő is megkapta, ahogy a legtöbb, az ügygel foglalkozó újságíró is, de senki sem akart ez irányban nyomozni. Annyiban maradtunk, hogy nem kívánja kommentálni ezt a teóriát. Persze, nincs ebben

semmi meglepő, hiszen az egykor a Mai Nap újságírójaként dolgozó Balaton Balázs időközben átkerült a mikrofon másik oldalára, s a II. kerületi önkormányzat sajtóreferense lett. Vannak ma még Magyarországon olyan témák, amelyekről ilyen állásban nem tanácsos nyilatkozni. Hamarosan kiderült azonban, hogy a nevét felvállalva lényegében senki sem mer megszólalni ebben az ügyben, amennyiben zsidókról is szó esik. Azon már meg sem lepődtem tehát, hogy az általam szintén felkeresett, az ügyben érintett szakértő a neve elhallgatását kérte tőlem, a segítségéért cserébe.

Megígértem neki, így betekinthessem több hivatalos szakvéleménybe, a bírósági aktákba, s levelezésekbe is.

Hol a vér?

Nos, akkor tényszerűen nézzük, hogy valójában milyen állítások szerepelnek a lapunk birtokába jutott bírósági dokumentációban megtalálható szakértői véleményekben, amelyeket a Magyar Jelennek nyilatkozó hivatalos személy is megerősített. Az alábbiakban szó szerinti idézeteket olvashatnak a dokumentumokból:

„Rögzítést nyert a halottszemle jegyzőkönyvben, hogy az elhalt sértetten lévő hosszúszerű farmernadrág begombolt, de a cipzár lecsúszott állapotban volt. A nadrág lehúzása közben a combok elülső felületén, a felső combok között, közvetlenül a nemi szerv alatt szabálytalan alakzatban egy hosszú hajszálnak látszó anyagmaradvány található, amely 40 cm hosszúságú, és az elhalt hajzatánál sötétebb színű. A bizottság a hajszálnak látszó anyagmaradványt eredetben rögzítette. 18. számú bűnjel”.

(A szerkesztőségünkhöz eljuttatott névtelen levélben azt írják, hogy a hajszál azért kerülhetett oda, mert a rituális, emberáldozat-jellegű gyilkosságok előtt meg kell vizsgálni, hogy szűz-e az áldozat).

A Legfelsőbb Bíróság dokumentációjában ezzel a hajszállal kapcsolatban a következők állnak:

„A 1/3. kötet 401. és 409. oldalán elfekvő szakértői vélemények szerint a gyermekkorú sértett combjáról eredetben rögzített 44 cm hosszúságú 75 mikron vastag kihullott vörös tónusú hajszál eredeti színe szürkésbarna. A vizsgálat megállapította, hogy a kérdéses hajszál színben és szerkezetben eltér Tánczos Gábor hajmintájától”

A halottszemle alkalmával pedig a következőket rögzítették: "a holttest szabaddá tett, a bal kéz mutató és gyűrűs ujján, a körmön és az ujjbegyen szemmel alig észlelhető elemi szálak voltak láthatók. A bizottság az elemi szálakat eltávolította és azokat üvegfiolában eredetben biztosította. (13. számú bűnjel)

A bizottság a bal kéz v. ujjáról körömvágatot és körömkaparekot biztosított üvegfiolában. (16. számú bűnjel)

A szabaddá tett jobb kézről a hüvelykujjon és a kisujjon szabad szemmel alig észlelhető elemi szálakat találtak. A bizottság azokat csipesszel eltávolította és üvegfiolában, eredetben biztosította. (18. számú bűnjel)

A jobb kéz v. ujjáról körömvágatot és körömkaparekot biztosított ugyancsak üvegfiolában (21. számú bűnjel)"

Nos, ezeknek a kétségtelenül perdöntő bűnjeleknek a vizsgálatakor megállapították, hogy azok nem Tánczos Gábortól származnak, s a fiú DNS-ét sem tudták kimutatni a gyilkosság helyszínén. Találtak viszont a lakásban idegen ujjlenyomatot, az ajtón pedig füllyenyomatot, amelyek szintén nem a fiúé. De akkor kié? És kié a hosszú hajszál (vállig érő haját feltételez), ha nem Tánczosé? Az ügyel kapcsolatban az elmúlt években kévszer esett szó arról a tényről, hogy a Zsófinál néhány évvel idősebb barátnője a rendőrségen tett vallomásában annak idején elmondta, hogy Zsófit a gyilkosság előtti napokban egy idegen férfi követte. Balaton Balázs még abban az időben találkozott Szilviával, a barátnővel, s szó szerint a következőket vetette papírra:

„Zsófi pár évvel idősebb barátnőjét is beviszik a rendőrségre. A lány megadja annak a fekete hajú, bajszos férfinak a fantomképét, akiről pár nappal a gyilkosság előtt Zsófi azt állította: napok óta követi.

- Mikor mutatta meg Zsófi azt a férfit, aki követi?

- Nem emlékszem pontosan. Egy vagy két héttel halála előtt.

Iskola után lejött játszani. Bementünk a házuk melletti Spar áruházba. Azt hiszem csokit akart venni. Sétáltunk a diszkontban, amikor odahajolt hozzám és rámutatott egy férfira.

-,Ő követ már napok óta” - mondta.

- Odamentetek a férfihoz, megkérdezni, hogy mit akar?

- Nem. Mert ezt is Zsófi hóbortjai közé soroltam. Néha mondott olyat, amelyet nem kellett komolyan venni. Sokat viccelődött. Ezt is annak tartottam, de most már tudom: nem hülyéskedett.

- Miből gondolod? Zsófi megváltozott a halála előtti napokban. Félt. Észrevettük, hogy nem nevetgélt, jókedve és vidámsága eltűnt.”

Amikor Tánczos Gábor önként jelentkezett tanúnak a rendőrségen, vallomásában azt mondta, hogy egy férfi rohant ki a lépcsőházból, amikor odaért.

Személyleírást is adott erről az idegen, minden jel szerint nem körmendi, sőt még csak nem is magyar férfiról.

Tánczos Gábor „mediterrán külsejűnek” írta le a fekete hajú férfit. A rendőrök emiatt tartottak eredménytelen razziát a körmendi cigánytelepen, pedig mediterrán külső alatt elsősorban nem az Indiából származó cigányokat szokták

érteni, hanem a Földközi-tenger mellett élő népeket: olaszokat, görögöket vagy éppen izraelieket. A rendőrség miután Tánczos Gábort letartóztatták, nem kereste tovább a mediterrán külsejű férfit, ahogy a bíróság sem foglalkozott ezzel, holott a védelem még azt a két munkást is tanúként be kívánta idéztetni, akik a gyilkosság idején, a lakóház oldalán lévő állványzaton dolgoztak, és szintén láttak egy hasonló külsejű férfit. Az egész ügy és a zsidó vérgyilkosság teóriája szempontjából is a legfontosabb kérdés: a vér!

A lapunknak nyilatkozó összes érintett és maguk a szakértői vélemények, bírósági dokumentumok: is azt tartalmazzák, hogy a gyilkosság helyszínén nem volt vér! Mindössze az áldozat nyakán és közvetlen közelében volt egy vékony vércsík, de a lakásban sehol sem találták nyomát. Több liter vér egyszerűen hiányzik!

Tánczos Gábor ruháján egyetlen csepp vért sem találtak. Pontosabban két cseppet igen, ezt mutogatták is akkoriban a nyomozók, aztán egy ideig mélyen hallgattak arról, hogy a szakértői vizsgálat egyértelműen bebizonyította, hogy Tánczos igazat mondott, a két vércsepp ugyanis tőle származott, még egy korábbi konyhai balesetéből. A nekünk nyilatkozó szakértő, de az ítéleti tényállás szerint is a halál oka a nyak lágy részeinek átvágásából - mely verő - visszereket is érintett - heveny külső elvérzés!

Ebben az esetben azonban több liter vérnek kellett kifolynia! Az ügyben eljáró szakértők szerint a száj- és orrnyílás befogása a nyak átmetszése után sem fejeződött be.

A bonc jegyzőkönyv szerint tűszúrásnyi, gombostűfej nagyságú góccok voltak a kislány testén, amely fulladásos mechanizmusra utalnak. Ez esetben úgy az elkövetőnek, mint a környezetének vérrel kellett szennyeződnie. Az ítéleti tényállás és a vádirat szerint is Zsófi a kanapén hátrahajlott testtartásban, hátrabicsaklott fejjel szenvedte el az ölési cselekményt. A szakértők szerint ebben az esetben mindennek úsznia kellett volna a vérben! A nyomozók a lakásban úgynevezett luminolos eljárással vérvomót kutattak, de nem találtak semmit!

Erről az eljárásról tudni kell, hogy egy vegyszert (luminolt) permeteznek szét a helyszínen, ebben az esetben a lakásban, s a luminol megfelelő fényviszonyok között a szemmel láthatatlan, tehát a már felmosott, eltüntetett vért is kimutatja. Azonban ezzel az eljárással sem tudtak vért találni a lakásban! Több liter vér "nyomtalan" eltűnésére az általunk megkérdezett szakértő (és a józan paraszti ész is) csak egyetlen magyarázatot tudott mondani: a kifolyó vért egy edényben felfogták. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a nyak el-metszése után a gyilkos továbbra is befogta áldozata száját és orrát. Nem szűrta meg, csak megvárta, amíg elvérzik.

Meglepoően ismerősek a rendőri vezetők

Ahogy azt a korábbi lapszámunkban jeleztük, a Suttogó.hu honlap fórumában talált hozzászólás szerzőjével is felvettük a kapcsolatot. Több levelet váltottunk vele. Kiderült, hogy az általa említett „BM dolgozó”, akitől a zsidó vérgyilkosságot 1998 második felében hallotta, egy barátjának az ismerőse volt. Kérésünkre megpróbálta felkutatni, ám ez két hét alatt nem sikerült, pusztán a személyleírása és annak a budai utcának a neve van meg, ahol akkoriban lakott. Így közvetlen interjú helyett megpróbáltuk ellenőrizni a hozzászólásban szereplő részinformációkat, hiszen azokból lehet következtetni az egész írás valóságára. Mindenekelőtt kiderítettük, hogy az áldozat, Zsófi édesapja valóban vadász. Azt ugyanakkor senki sem tudta megerősíteni, hogy „keserűségében megpróbált pár zsidót levadászni a környéken”, sőt az általunk megkérdezettek ezt kifejezetten cáfolták.

Az viszont igaz, hogy elköltözött a tett helyszínéről, de nem az „ország másik végébe”, csak az egyik Körmend környéki faluba. A Fórum hozzászólója a BM-es informátorra hivatkozva említést tesz arról, hogy volt az ügyben egy „Farkas vezetéknevű zsidó rendőr”.

Rendkívül fontos kérdés a hozzászólás valóság tartalma szempontjából, hogy ez igaz-e, hiszen ez az egyik konkrét információ. Nos, utána néztünk, s a nekünk név nélkül nyilatkozó hatósági személy megerősítette, hogy valóban volt egy Farkas István nevű szombathelyi rendőr az ügyben. Tánczos Gábor édesanyját is megkérdeztük, s ő is emlékezett arra, hogy egy ilyen nevű rendőr nyomozott a gyilkossággal kapcsolatban, s nem is akármilyen beosztásban, hiszen Farkas István volt az, aki a nyomrögzítésért felelt, vagyis a nyomozás szempontjából leglényegesebb dologért. Farkas István rendőr alezredest egyébként szereti a baloldali-liberális hatalom, hiszen 2004-ben Lamperth Mónika belügyminiszter akkor tüntette ki Szent György Érdemjellel, amikor Gergényi Péter budapesti rendőrfőkapitányt dandártábornokból rendőr vezérőrnaggyá léptette elő.

Idén március 15-e alkalmából pedig Farkas Istvánt a Gyurcsány-kormány igazságügyi és rendészeti miniszterének javaslatára köztársasági elnök a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntette ki. Azon kívül, hogy a nekünk nyilatkozó hatósági személy, külső jegei alapján elképzelhetőnek tartja, hogy Farkas István zsidó, erre

természetesen bizonyítékot nem tudunk felmutatni. Mindenesetre, a nevet a legnépszerűbb internetes keresőbe bepötyögve, az 1944.-ben Auschwitzban elhunyt Farkas István festőt kapjuk.

És ha már az ügyben érintett rendőröknél tartunk! Az egész körmendi gyilkosság legérdekesebb rendőrségi vonatkozása az a tény, hogy 1998-ban a Vas megyei rendőrfőkapitány az a Bene László volt, aki a 2006-os őszi rendőrterror idején, mint az egész rendőrséget irányító ORFK vezetője vált hírhedté. Bene László kiugró karrierjét Táncczos Gábor letartóztatásának köszönheti. A körmendi gyerekgyilkosság ugyanis közvetlenül az 1998-as választások előtt történt, abban az időszakban, amikor szinte naponta robbantott valahol a politikával is összefonódott maffia, így az akkori MSZP-SZDSZ-es kormánynak különösen kényelmetlen volt az egész országot felkavaró körmendi gyilkosság.

A közvélemény megnyugtatása érdekében még a választások előtt meg kellett találni a "gyilkost".

A vasi rendőrök igyekeztek is, és 1998. április 23-án letartóztatták az addig tanúként kezelt, segítségét önként felajánló Táncczos Gábort.

Bene Lászlót már másnap, azaz április 24-én megyei főkapitányból dandártábornokká lépteti elő a köztársasági elnök, vagyis Göncz Árpád. Az akkori belügyminiszter, az SZDSZ elnöke, Kuncze Gábor is azonnal a helyszínre siet, és pénzzutalmakat, kitüntetések kezd el osztogatni a nyomozásban részt vevő rendőröknek, április 30-án pedig Bene Lászlóval közösen tartanak a média kiemelt érdeklődése mellett sajtótájékoztatót, amely során elmondják, hogy a vallomások és tárgyi bizonyítékok alapján alapos a gyanú Táncczos Gábor bűnösségére.

Sietni kellett, mert az országgyűlési választásokat 1998. május 10.-én tartották, s bármi áron kellett az eredmények. Azóta bebizonyosodott, hogy a nyomozó hatóság kezében egyetlen - a fiú bűnösségét alátámasztó, a védelem által nem cáfolt - tárgyi bizonyíték sincs, Táncczos Gábor pedig visszavonta azokat az egymásnak is ellentmondó, indítékról nem szóló beismerő vallomásokat, amelyeket - orvosi szakvélemény szerint igazoltan - tudatmódosító gyógyszerek (Xanax és Dormicum) hatása alatt, kényszerítéssel és veréssel passzíroztak ki belőle, a fiú továbbra is börtönben maradt, Bene László karrierje viszont azóta is meredeken fölfelé ível.

Az Orbán-kormány alatt ugyanakkor nem lépett előre a ranglétrán, s abban az időben a körmendi gyilkossággal kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság egyszer új eljárásra kötelezte az első fokon eljáró bíróságot, a Táncczos Gábor ártatlanságában bízók tehát joggal reménykedhettek. Hiába szavazott azonban még 1998-ban a fiú a Fideszre (a családtagjaitól tudjuk - a szerk.), az Orbán-kormány idején újra elítélték.

A 2002-es kormányváltást követően Bene László karrierje újra meglódult, 2002 júniusában a BM Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának vezetője lett, s ugyanebben az évben kapott központi tiszt címet az MSZP-SZDSZ miniszterelnökétől, a D-209-es Medgyessy Pétertől.

Aztán 2006-ban Bene László már országos rendőrfőkapitányként jegyezte az őszi rendőrterrort, ám 2007-ben a rendőrség sorozatos botrányai után a közvélemény nyomására Gyurcsány Ferenc kénytelen volt Gergényi Péter budapesti rendőrfőkapitánnyal együtt leváltani. Valami miatt azonban az MSZP-SZDSZ hatalom hálás szeretete övezi Bene Lászlót, ugyanis néhány héttel ezelőtt repült fel a hír, hogy a Gyurcsány Ferenc által frissen kinevezett, a 2006-os őszi események idején a rendőrséget védő nyilatkozatairól elhíresült volt ombudsman, Takács Albert rendészeti miniszter szakállamtikára a frissen kirúgott Bene László lehet. Ritka az az ember, aki fölfelé tud bukni. Az már csupán hab a tortán, hogy a körmendi lakásba, ahol Zsófit megölték, a gyilkosságot követően Marks Attila határőr alezredes költözött be, aki nem engedélyezte, hogy a nyomozás után Táncczos Gábor részvételével rekonstruálják a gyilkosságot, így megakadályozva azt is, hogy esetleg a helyszínen derüljenek ki a kétségtelenül meglévő ellentmondások.

Rendületlenül hisz a fia ártatlanságában Táncczos Gábor édesanyja. Közvetlen, kedves asszony. Kutatom a tekintetét, szemeiből jóság árad.

Szabadkozik, amiért kendőben és Gábor régi melegítőnadrágjában, az utcán fogad. A házuk előtt találkozunk.

Az utca Körmenden a Batthyányiak kastélya mellett van, s egyenesen a híres történelmi család parkerdőjébe vezet. Az utolsó kis szegényes tömbházban laknak, amely mögött már az erdő kezdődik.

Itt vár rám Táncczos Gábor édesanyja. Nem invitál föl a lakásukba, attól tart, hogy lehallgatnának minket. A tekintetem alapján megbízhatónak talál, s rögtön felajánlja, hogy szólítsam Gyöngyinek. Az egyik kezében egy, az

ügyről szóló szatyornyi újságcikket tart, a másik kezében a kutyája pórázát.

Kedves, játékos a magyar vizslára emlékeztető eb. Mindig volt kutyájuk, Gábor is imádta őket.

Gábor megtört édesanyja

Tánczos Istvánné - Gyöngyi - a mai napig rendületlenül hisz a fia ártatlanságában, s az sem tántorította el ahogy nemcsak Tánczos Gábor egészsége, hanem az övé is megromlott az elmúlt kilenc év alatt. A szatyorban az újságcikkek mellett egy pirulákat tartalmazó dobozt is látok, szívgyógyszerek. A fia a börtönben epilepsziás lett, s cisztát fedeztek fel az agyában - állítólag a sok veréstől.

Gábor csecsemőkori, gyermekkori, majd a börtönben készült fényképeit mutogatja, s az egész ügyet két gyermek tragédiájának nevezi: az egyik tragédia Zsófié, a másik Gáboré. - Mindketten ártatlanok. Egyiküket bestiálisán megölték, a másiknak derékba törték az életét -

mondja.

A zsidó rituális vérgyilkosság verziójáról ő is hallott, nem sokkal a fia letartóztatása után - mint szinte minden érintett és szerkesztőségünk is megkapta az erről szóló névtelen levelet.

Az édesanya azonban nem akar erről beszélni, a fiát félti, aki „még mindig a kezükben van”.

A 80 éves édesapját is félti, magáért viszont nem aggódik. Nekem már csak egy dolog maradt az életemben: tisztára mosni a fiam becsületét, amelyet befeketítettek - mondja.

A jelek szerint van is mitől tartania, hiszen nemcsak Balaton Balázst verték össze 1999-ben, hanem szinte mindenkit megfenyegettek, bántalmaztak, aki Tánczos Gábor mellé állt az évek folyamán. Gyöngyit háromszor verték meg, a fiú nagypapját megtámadták, az országosan ismert és elismert dr. Lépold Józsefné igazságügyi írásszakértőt, aki Tánczos Gábor írása alapján lényegében ártatlannak minősítette a fiút, szintén összeverték.

De még az éjszakai életben dolgozó körmendi kidobót is meg tudták félemlíteni, mert a Tánczos mellett tanúskodó férfi egyszer csak közölte a bírósággal, hogy csak akkor hajlandó tanúvallomást tenni, ha állandó rendőri védelmet kap, mert ebben az ügyben nagyon sötét erők érdekeltek.

Órákig beszélgetünk a Batthyány család obeliszkjének tövében, az erdőben. Közben kutyájukat sétáltató, kerékpározó vagy gyermekekkel játszó körmendiek mentek el mellettünk, többen köszöntek is Tánczos Gábor édesanyjának, de senki még csak nem is nézett csúnyán Gyöngyire. Sőt, két idősebb asszony meg is állt, s hosszasan bizonygatták nekem, hogy a fiú ártatlan. Egyikük megjegyezte, hogy az ő gyerekeire is Tánczos Gábor vigyázott annak idején. Egyébként jellemző a körmendiek hozzáállására, hogy Gábor édesanyja és nagyanyja azért maradhattak a lakásukban, mert senki sem ment el arra az árverésre, amelyet azért írtak ki, mert a rendkívül szegény család nem tudta kifizetni a többmilliós perköltséget, amelyet a 13 év fegyház mellett, mintegy mellékbüntetésként, szintén a fiú nyakába varrtak. Tánczos Istvánné - Gyöngyi - ezt is a szolidaritás jeleként értelmezte, már csak azért is, mert a Gábor tulajdonát képező fél lakást potom kétfélmillió forintért árverezték volna el, ami szerinte igazán jutányos ár.

Visszatérve oknyomozó riportunk legmegdöbbentőbb felvetéséhez, a zsidó rituális gyilkosság lehetőségéhez, Körmenden járva több kérdés is felvetődött bennem. Felkerestem az igen elhanyagolt állapotban lévő helyi zsidó temetőt, a ravatalozó épületéről fényképeket is készítettem, de a sírok között egyetlen hozzátartozót, vagy zsidó gondnokot sem láttam. Azt a tárgyilagosság kedvéért fontosnak tartom leszögezni, hogy minden fellelhető, többek között zsidó történészekről származó tanulmány - mint az előző számunkban hivatkozott Pasqua di Sangué (Véres Húsvét) című könyv - szerint a zsidóknak csak egy relatív kis részét kitevő fundamentalista irányzat követhetett el ilyen borzalmas tetteket. De hol van manapság Vas megyében ilyen fundamentalista zsidó közösség? Az idézett internetes írás haszid zsidókat említ, akikről néha Magyarországon is hallani ugyan, de nem a nyugati megyékből

Szombathelyen például egészen a XIX. századig le sem telepedhettek a zsidók, s Vas megyében egészen a huszadik századig a legtöbb helyen nem is tudták megvetni a lábukat, kivéve a Batthyányiak birtokain, ahol befogadták őket.

Mivel Körmend a Batthyányiak központja volt, érthető, hogy a vidék egyik legkiemelkedőbb zsidó közössége éppen itt alakult ki. 1888-ban zsinagógát is építettek Körmend központjában, amelyet azonban 1945-ben a német és magyar katonák raktárnak használtak, majd visszavonulásukkor felgyújtottak. A helyén ma a háború alatt elhurcolt 384 körmendi zsidó lakosra emlékeztető táblát találunk. A város szélén ma is megtalálható a zsidó temető közepén a dávid-csillagos épülettel. Az tehát még érthető, ha a megyébe érkező zsidó látogatók mondjuk Körmendre utaznak először. Sőt, ha zsidók bosszújáról lenne szó, akkor is érthető lenne Körmend, hiszen itt nem csak közel 400 zsidót hurcoltak el, de a zsinagógát is megsemmisítették. De miért pont Vas megye? A most következő sorok elolvasása után kiderül, hogy a gyilkosság idején azonban megjelentek fundamentalista zsidók a megyében.

Amikor a Batthyány család egykori parkjának szélén Tánczos Gábor édesanyjától elköszöntem, s elindultam, önkéntelenül is visszanéztem. Mivel már mélyen a reflexeimbe ivódott, hogy ösztönösen ügyeljem a hátamat, észrevettem, hogy egy fehér autó kanyarodott ki utánam az utcából. Kb. száz méter után máris jobbra kell fordulni, s az utca végében ott magasodik a katolikus templom tornya.

A visszapillantó tükörben láttam, hogy ebbe a történelmi hangulatú kis utcába is utánam kanyarodott a kocsis. A templom főbejárata elé parkoltam le, majd keresztet vettem és határozott léptekkel a templom elkerített udvarának jobb hátsó sarkában található emlékműhöz mentem. Az alkotás tulajdonképpen egy nagy fakereszt a megfeszített Jézussal, alatta a kőtömbön a felirat hirdeti, hogy „emlékezünk Zsófikára”.

Mivel a templomot megkerülve a kegyhely mögött balra ki lehet látni az utcára, miközben az emlékművet fotóztam, a szemem sarkából észrevettem, hogy a fehér autó az utcában éppen megfordul, majd járó motorral, égve hagyott fényszórókkal megáll. Készítettem gyorsan egy fotót az autóról is, majd a templom udvarán átvágva visszatértem a kocsimhoz. Beültem a járművembe, s eszembe jutott, hogy fel kell hívnom az egyik munkatársamat, ezért pár percig telefonáltam. Éppen végeztem, amikor a hátam mögül egy férfi lépett az autómhoz és a letekert ablakon keresztül megszólított. Összereztemem.

-Tudom, miért van itt. A Traubisoda körül kutakodjon - mondta az ismeretlen férfi, s bár még kérdezni akartam tőle, minden további beszélgetést elhárított, s éppen olyan gyorsan, ahogy érkezett, eltűnt.

Fel sem ocsúdhattam, csörgött a telefonom. Tánczos Gábor édesanyja hívott. Véletlenül nálam maradt a kulcsosomója abban a zacskóban, amelyben azok a dokumentációk voltak, amelyeket az ügyel kapcsolatban adott nekem. Még visszakanyarodtam Tánczosék utcájába, és Gyöngyi kezébe nyomtam a kulcsokat, majd erőt kívántam neki, ő pedig azt, hogy Isten legyen velem. Bár sokszor jártam már életemben Körmenden, tele van a város barátokkal, ismerősökkel, de most úgy éreztem, hogy jobb, ha magam mögött hagyom a települést. A gyomromat szorító nyomasztó érzés valahol Veszprém környékén kezdett oldódni.

Íme, a haszid zsidók

A „jótanácsnak” megfelelően utánanéztam Salamon Berkowitznak.

Már, amikor először hallottam a nevét Körmenden, akkor tudtam, hogy ő a botrányairól hírhedté vált Traubisoda-gyáros, aki rendkívül agresszív stílusáról és botrányos ügyeiről, pereiről vált hírhedté. Annak idején újságíróként eredménytelenül próbáltam tőlük egy interjút kicsikarni, amikor a Promontorbor Rt-vel pereskedett a Márka üdítőital jogtalan bitorlása miatt. Nos, nézzük akkor, hogy ki az a Traubi-gyáros Salamon Berkowitz? Az amerikai állampolgárságú, külsőségeiben is ultraortodox zsidó Salamon Berkowitz az úgynevezett rendszerváltozás idején települ Magyarországra, és itt rögtön privatizációs ügyekbe keveredett.

Hogy ne vádolhassanak elfogultsággal, kizárólag újságcikkekből, országos lapokból, közöttük a zsidó hírportálról, a Sófár.hu-ról idézek:

„Salamon Berkowitz privatizálta a '90-es évek elején a Badaacsonyi Állami Gazdaság

balatonvilágosi üzemét, amelyben jogszerűen csak 1994-ig gyárthatott volna Traubisodát. Hiába vesztett már

Nyírtass (fotó: Magyar Nemzet)

többször pert védjegybitorlás miatt, az amerikai üzletember érdekeltségei, 1994 után is folytatták az üdítőital gyártását. Salamon Berkowitz cégei használati, védjegy- és bitorlási perek indításával, sorozatos fellebbezésekkel késleltetik az ellenük indított eljárások lezárulását, miközben sok tíz millió forintos köz- és magántartozást halmoztak föl. Salamon Berkowitz emellett büntetőügyben is állt már bíróság előtt."

Egy másik cikkben a következőket írják:

„A támadások elkerülése végett már az írás elején jelzem, hogy egy Berkowitz által indított büntetőügyben egyik kollégámmal évek óta vádlottként járok a bíróságra. A bűnünk: írni merészeltünk arról, hogy Salamon Berkowitz a Magyarországon folytatott gazdasági tevékenysége kapcsán már állt büntetőbíróság előtt. Azzal pedig, hogy erről, valamint ennek eredményéről részletesen beszámoltunk, olyan különleges adatokat hoztunk nyilvánosságra, amivel az ügyészség szerint megsértettük Salamon Berkowitz személyiségi jogait. Szerintünk viszont az embereknek tudniuk kell, ki is Salamon Berkowitz.

Azt, hogyan keveredett ide a rendszerváltás körül, miként juthatott nagy összegű állami hitelhez akkor, amikor más magyarországi vállalkozók többségének nem volt erre.

A közvéleménynek tudnia kell arról is, hogy milyen eszközökkel próbált embereket és vállalkozásaikat tönkretenni, hogyan használta fel az alulinformált, ostoba politikusokat és diplomatákat a közszerepléséhez, illetve, hogy miért felkészületlen és tehetetlen vele szemben az igazság kiderítésével már régóta nem bíbelődő „magyar igazságszolgáltatás”.

Salamon Berkowitz és ügyletei egy-két fajsúlytalan cikk után gyakorlatilag kikerültek a balliberális sajtó látóköréből, annak ellenére, hogy egyre több disznóság derült ki róla. Ezekről kizárólag a Napi Magyarország adott, illetve a Magyar Nemzet ad rendszeresen hírt.

Pedig Berkowitz időközben közszereplővé is vált: karácsony idején a hanukának tisztelegve menórát állított a Parlamentnél, ahol tájékozatlan (vagy éppen jól tájékozott - a szerk.) miniszterelnökökkel - 2002-ben Medgyessy Péterrel és Adrién Nastaséval -, MSZP-s miniszterekkel és politikusokkal mutatkozott együtt."

És íme egy szösszenet az ultraortodox zsidó „üzletember” stílusáról:

„Berkowitz megérkezéséig minden a törvényeknek megfelelően zajlott. A végrehajtó, természetesen rendőrök jelenlétében, tételszerűen felvette a leltárt, szabályszerűen zajlott az eljárás. A helyszínre érkező tulajdonos (azaz Berkowitz - a szerk.) azonban az első perctől kezdve vitatta az eljárás törvényességét. Azt mondta, ez az egész - mármint a foglалás - náci eljárás, és az ilyen náci módszerek felett már eljárt az idő. Azután lenácizta a résztvevőket, vagyis minket is. A fia verekedni is akart, és miután legfeljebb csak szavakat tud magyarul, nagyon agresszíven ilyesmiket kiabált nekem: „leülsz,! nem szólsz”!

Tényleg csak a rendőrök határozottságán múlt, hogy nem lett verekedés. Berkowitz összegyűrte és összetépte a jegyzőkönyvet...”

No, ennyit Salamon Berkowitról, az üzletemberről, akinek viszont van egy másik tevékenységi köre is, erről így ír a Magyar Nemzet:

„A történet előzményeként az Ortodox Zsidó Világtanács és a Mechon Simon Szociális és Foglalkoztatási Alapítvány nevében közleményt adott ki Salamon Berkowitz (...), amelyben arról értesítette az érintetteket és a sajtó munkatársait, hogy Nyírtasson, a Mózes-hitű ortodoxok székhelyén rituális fürdőt avatnak a közösség Szatmárból elszármazott tagjai.

A közlemény szerint a beruházás értéke meghaladja a harmincötmillió forintot, a vendéglátás költsége pedig több mint négyszázmillió forint.

Berkowitz azt írta: "a kanadai Québecben élő nyírtassi haszid közösség Magyarországra költözik, s újra otthont teremt magának azon a helyen, ahol a XVIII. században több Mózes-hitű letelepedett, létrehozva a szeretet és összefogás szigetét az akkor még parányi községben"

Berkowitz ötödik éve szervezi a haszid zsidók nyírtassi hazatérését, a tavalyi találkozásukról - amely során több ezer, hagyományos öltözetet viselő ortodox zsidó özönlötte el a nyírségi községet - a következőket írja a Sófár.hu zsidó hírportál:

„Szemet szúrt, hogy egyetlen nőt sem láttam a tömegben, kizárólag 6-90 éves fiúkból és férfiakkól álló közösség szürreális képe tárult elém."

Ugyanerről a találkozóóról a következőket nyilatkozta a Magyar Nemzetnek tavaly egy nyírtassi helybéli férfi:
„- Isten az atyám, hogy nem vagyok antiszemita - méltatlankodott a zarándoklat második napján Nyírtass Bem utcájának egyik férfi lakója -, de amit ezek az emberek művelnek itt, az túltesz mindenben. Eljöttek Kanadából, az Egyesült Államokból és még vagy húsz országból. Kellemes társaságra számítottunk, erre mi történik? Vagy azonnal megfélemeznek magukról, vagy ez a természetes viselkedés náluk. Ha hiszi, ha nem - erősítette meg a családapa az elmondottakat-, nyílt ajánlatokat tesznek asszonyainknak, lányainknak.

És még ők csodálkoznak, amikor felháborodunk, s azt kérdezzük: hol van a tisztességtelenség határa? Nézze meg, őrző-védő csapattal vigyáztatják nyugalmukat bizonyára nem kevés pénzért a falu ellenében, miközben a mi nyugalomhoz való jogunkra nincsenek tekintettel. Ilyen körülmények között részünkről legfontosabb az éberség: szeretjük a vendégeket, de ami sok, az sok.

Ez megye 2001 óta, és amennyiben nemtetszésünknek adunk hangot, azonnal az a válasz, hogy antiszemiták vagyunk, utáljuk a zsidókat

Találtunk tehát Magyarországon a névtelen levélben is említett haszid zsidókat, Berkowitzék ugyanis ennek az irányzatnak a hívei.

A haszid irányzatról ezt írja a lexikon: „a legnagyobb súlyt az úgynevezett 'kávánára', azaz a parancsolatok teljesítésének lelki aspektusára helyezik. Vallási révületeikben Istennel való misztikus egyesülésre törekednek, ami a haszidizmus kialakulásának korában éles ellenreakciókat váltott ki a mitnágdimok, vagyis a haszidizmust ellenzők körében. Mára a haszidizmus ortodox felekezetként küzd a zsidóságot veszélyeztető újítások ellen. Az irányzat tagjai betűhíven ragaszkodnak a vallás minden parancsolatához, fokozottan ügyelve a külsőségekre.

Rendszerint elkülönülve élnek, s féltve őrzik identitásukat minden külső hatástól"

Hogy Salamon Berkowitzék mennyire ragaszkodnak az ősi hagyományaikhoz és a Tóra betűjéhez még az üzleti életben is, nemcsak az bizonyítja, hogy gyárukban ugyancsak haszid zsidók dolgoznak, az üdítőitalaikat pedig héber nyelvű pecséttel látják el, hanem az Index.hu 2004 novemberi tudósításából vett következő idézet is:

„Berkowitz úr végre rátért a sajtótájékoztató egyik fő témájára, a kóser traubi gyártásra. A kóser terméknek minden alkotóelemének kósernek kell lenni. Hogy mitől kóser valami, azt ne kérdezzük, azt a Tóra mondja meg, ősi törvény.”

Foglaljuk össze hetekig tartó, mindenre kiterjedő nyomozásunkat, megvizsgálva a hozzánk eljuttatott névtelen levélben és a Suttogó.hu oldal fórumában található hozzászólás legfőbb állításait:

1. A kilenc éve börtönben ülő Tánczos Gábor bűnösségét ma már egyetlen, meg nem cáfolt bizonyíték sem támasztja alá.
2. A rendőrség és az ügyész szándékosan vagy véletlenül, hibák sorozatát vétette.
3. A névtelen levelekben szereplő, leinformálható állítások valódiak.
4. A gyilkosságnak 9 év után sincs semmiféle indítéka. Egyetlen indítékot nem sikerült cáfolni (igaz, a rendőrség és az újságírók bár hallottak róla, nem vizsgálták), s az a zsidó rituális vérgyilkosság.
5. A kislány nyakát fültől fülig átvágták. A szakirodalom a saktermetszés alatt ezt érti.
6. Eltűnt a meggyilkolt kislány több liter vére, amelyre egyetlen magyarázat van: egy edényben felfogták, éppen úgy, hogy arról a zsidó vérgyilkosságról szóló írások szólnak.
7. H. Zsófit éppen azon a napon ölték meg, amikor a tiszzaeszlári Solymosi Esztert, vagyis április 1-én, akkor, amikor a leírások szerint a zsidó vérgyilkosságok történnek, vagyis a zsidó húsvét, a Pészáh előtt.
8. Volt egy szombathelyi Farkas nevű rendőr az ügyben, a megyei vezetőket pedig azóta a legmagasabb szintre emelte az MSZP-SZDSZ kormány.
9. Egy mediterrán külsejű, idegen férfit láttak kirohanni a házból a gyilkosság idején.
10. A levélben említett haszid zsidók jelen vannak Magyarországon, legismertebb képviselőjük Salamon Berkowitz, aki bár büntető ügyben is állt már bíróság előtt, mégis együtt gyűjtotta meg a hanuka-gyertyákat a parlament előtt az MSZP-SZDSZ kormány tagjaival. Kapcsolatrendszere tehát lényegesen kiterjedtebb, mint egy átlagemberé. A haszid zsidók a Tóra betűjéhez ragaszkodnak és a több ezer éves, legősibb zsidó rituálékhoz. Egyetlen kérdés maradt még, amelyre nem kaptunk választ:

Hogyan kerülhettek volna haszid zsidók akkoriban Vas megyébe?

Nos, ezzel kapcsolatban vérfagyasztó felfedezést tettünk: Salamon Berkowitzék éppen a körmendi gyilkosság idején, 1998-ban nyitották meg ünnepélyesen a Traubisoda új üzemét Szombathelyen! Azt most csupán mellékesen jegyezzük meg, hogy Berkowitz egyik cége az állami tulajdonú Magyar Fejlesztési Bank érdekeltiségébe tartozó Nemzeti Ingatlanfejlesztő és Lakásberuházó Rt.-nek a legóvatosabb becslések szerint is kétszázmillió forintos kárt okozott azzal, hogy a szombathelyi üzem telephelyét 1998 óta érvényes szerződés nélkül bitorolja, miközben bérleti díjat nem fizet.

Bár a fenti tényekkel nyilván nincs összefüggésben az, hogy a tiszaezslári perben a vádlott zsidókat védő - Eötvös Károly könyvében szereplő - leírás szerint a zsidó rituális gyilkosság egyik célja, hogy az ártatlan (szeplőtelen szűz) keresztény vért „hazaviszik és az új ház küszöbe körül vele a falat befecskendezik”, azt pusztán érdekességként jegyezzük meg, hogy a névtelen levélíró szerint új épület (amely lehet akár egy gyár, üzem is) „felszenteléséhez” kellett a vér.

Epilógus

Salamon Berkowitzék előszeretettel perelik be azokat a magyar újságírókat, akik a zavaros ügyeikről írni merészelnek.

(kép:) "Felszentelés" után?

Én azonban nemhogy nem félek ettől, hanem egyenesen bízom abban, hogy engem is beperelnek, mert akkor legalább van esélyünk arra, hogy a bíróság előtt is kiderüljön a máig feltáratlan igazság. Azt csupán utóiratként jegyzem meg, hogy bár a hatalom mindent elkövetett, hogy Tánczos Gábor minél tovább börtönben maradjon, s kifogástalan magaviselete ellenére a büntetésének harmadolását is elutasították, az eddigi teljes felnőtt korát börtönben töltő férfi 2008 januárjában minden bizonnyal kiszabadul.

Utána érdemes lesz figyelni, nehogy azt halljuk a hírekben, hogy Tánczos Gábor nem tudta feldolgozni a szabad életet, s öngyilkos lett.

Toroczkai László - Magyar Jelen

Előző rész:

[Vérgyilkosság, zsidók, titkok, döbbenet... \(I. rész\)](#)

Tánczos Gábor szabadulása óta nem leli helyét <http://www.borsonline.hu/cikk.php?id=40610>

2011.04.04. 07:00

Lejárt Tánczos Gábor próbaideje, a H. Zsófia meggyilkolásáért elítélt férfi április elsejétől élvezheti a teljes szabadságot. Mégsem lehet maradéktalanul boldog: senki sem akar munkát adni neki.

Tánczos és édesanyja boldogan ölelte át egymást a fiú szabadulásakor. H. Zsófi megöléséért kilenc és fél évet ült Gábor

Fotó: Bors

Elválták a 11 éves Zsófi torkát

1998. április elsején brutális kegyetlenséggel ölték meg H. Zsófiát. A kislányt gyilkosa a lakásig kísérte, majd a gyermek után osont. Fejbe verte egy szoborral, és átmetszette a nyakát. A rendőrség a szemtanúként jelentkező Tánczos Gábort gyanúsította meg a gyilkossággal. A férfit jogerősen

elítélték, kilenc és fél évet ült fegyházban, állítása szerint ártatlanul.

Fellélegezhet Tánzos Gábor. Múlt pénteken – napra pontosan 13 évvel a gyermekgyilkosság után – lejárt a próbaideje, és végleg szabad lett. A most 34 éves Tánzos 2008-ban feltételesen szabadult a börtönből, a 11 éves körmendi kislány, H. Zsófi brutálismeggyilkolásáért ítélték el. Ám ő és édesanyja is a mai napig állítja: ártatlan.

– Örülünk, hogy Gábornak lejárt a próbaideje. Ez azonban csak egy pillanatnyi öröm. Az igazi boldogság akkor érne minket, ha végre kiderülne, hogy mi az igazság. Elfáradtunk, de a küzdelmet nem adjuk fel – mondta a Borsnak Tánzos Gábor édesanyja, Gyöngyike. – Szeretném megélni és élvezni is azt az időt, amikor végre kimondják: Gábor ártatlan.

Az édesanyja az elmúlt 13 évben végig hitt fia ártatlanságában. Ebben nem volt egyedül, hiszen pszichológusok, grafológusok és magánnyomozók is állították: Tánzos Gábor nem ölhetette meg Zsófit. Előrelépés azonban nem történt az ügyben. Tánzos és édesanyja teljesen elszegényedtek, az asszony nyugdíjából tartják fenn magukat. A lakótelepi lakásuk felére a bíróság ráterhelte a perköltséget, Tánzos pedig nem talál magának munkát, nehezen leli helyét a szabad világban.

– Szegényen, de büszkén élünk – mondja Gyöngyike. – Zsófiról a mai napig megemlékezünk. Szegény kislány, rossz belegondolni, mit élhetett át, abba azonban még rosszabb, hogy az igazi tettes megúsza a börtönt – sóhajtott Gyöngyike.

Cs. R.

[Nyomozhat Tánzos Gábor](#)

[Tánzos ügyvédje ellen vizsgálódnak](#)

Bors Online

http://www.borsonline.hu/20091221_nyomozhat_tanczos_gabor

2012. július 27., péntek - Olga, Liliána

[Címlap](#)

Nyomozhat Tánzos Gábor

2009.12.21. 06:25

Felcsillant a remény Tánzos Gábor előtt, hogy bizonyítani tudja ártatlanságát. A gyerekgyilkosságért elítélt férfi megkaphatja a nyomozás iratait.

Tánzos Gábor ártatlanságában hisz édesanyja, Gyöngyike

Fotó: Bors

GYEREKGYILKOS - Alig mozdul ki a lakásából, szinte sehova sem jár el Tánzos Gábor, pedig már 2 év telt el, mióta kijött a börtönből. A férfit csupán egyetlen dolog érdekli: hogy bebizonyítsa ártatlanságát. Munkája nincs, az otthonát milliós tartozás terheli, s mint mondja: amíg meg van bélyegezve a gyilkosság vádjával, addig ő nem boldogulhat. Nemrég azonban jó hírt kapott: az Alkotmánybíróság döntése lehetővé tette ugyanis, hogy lezárt ügyekben is ki lehessen kérni a nyomozati anyagokat.

– Hiába próbálkozunk évek óta, a nyomozati anyagok kiadását eddig elutasította a bíróság. Azok nélkül pedig bajosan bizonyítom az ártatlanságomat – szögezi le Tánzos Gábor. Mint ismert: Tánzos 9 évet töltött börtönben a 11 éves körmendi kislány, H. Zsófi meggyilkolásáért. Tánzos édesanyja, Gyöngyike teljesen beleroppant a kilenc év várakozásba. Az asszony beteg, minimális pénzből él a fiával, a 83 éves nagypapa támogatja őket. Tánzos szerint csak akkor jöhetnek egyenesbe, ha bebizonyítja ártatlanságát.

– Rádásul még mindig nem hagyhatom el az országot, pedig a külföldi barátnőm várna rám a családjával együtt. Szeretném, ha szabadon mehetnék hozzá, és akkor lennénk együtt, amikor csak akarunk – mondta Tánzos.

Cs. R.

2012. július 27., péntek - Olga, Liliána

[Címlap](#)

Tánczos ügyvédje ellen vizsgálódnak

http://www.borsonline.hu/20080621_tanczos_ugyvedje_ellen_vizgalodnak

2008.06.21. 09:00

Rosszhiszemű ügyvédi magatartás miatt eljárást kezdeményezett a Vas megyei bíróság elnöke a körmenői gyermekgyilkosság miatt elítélt Tánczos Gábor védője Somos Zoltán ellen. Tánczos perelni akarja a bíróságot, mert nem fénymásolhatták le a per iratait.

Tánczost (balra) a bíróság ellen indított perben képviseli Somos Zoltán

Fotó: Vásárhelyi Zsombor

„Hivatali visszaélésre utaló nyilatkozatokat tett a Vas Megyei Bíróság működésével kapcsolatban Somos Zoltán ügyvéd, ugyanis a megyei bíróság döntését bűncselekménnyel hozta összefüggésbe, amikor kifogásolta, az iratmásolatokkal kapcsolatos döntést, amit a Győri Ítéltábla is helybenhagyott. Ezért a Fővárosi Ügyvédi Kamara elnökénél etikai vétség miatt eljárás megindítását kezdeményeztük” - áll a megyei bíróság közleményében.

– Furcsa döntés született, azzal kapcsolatban, hogy nem adják ki fénymásolásra azokat az iratokat, ami Tánczos Gábor perújrafelvételéhez szükségesek, noha ezek más ügyekben hozzáférhetőek - magyarázza Somos Zoltán. – Tánczos, ártatlannak vallja magát, ezért ezek a papírok kulcsfontosságúak, de nem kapjuk meg! Hol itt a jogegyenlőség? - teszi fel a kérdést a védő. – A bíróság azzal magyarázta ezt a döntést, hogy csak folyamatban lévő ügyekben lehet kikérni az iratokat, jelen esetben nem másolhatom le ezeket, de a több ezer oldalas dokumentációba betekinthelek. Ezzel a megoldással azonban lehetetlen megírni azt az indítványt, ami a perújrafelvétele megelőzi. Tánczos Gábor ezután az igazságtalanság után azt nyilatkozta feljelentést tesz hivatali visszaélés miatt, én pedig hozzátettem, hogy ebben is vállalom a jogi képviseletét. Nem értem a bíróság döntését, főképp akkor nem, amikor én nem kaphatom meg a Tánczos ügy iratait, de a köztévében olyan filmet közölnek le, ami Tánczos vallomásáról szól. Ez vajon hogyan került a médiába? Én azt hiszem, ha bírálom is a bíróság intézményét, az szívem joga, de etika vétséget ezzel nem követtem el - tette hozzá a védő.

Fekete Tamás a Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Bizottságának Elnöke lapunknak azt mondta, ha az ügyvédi magatartás nem megfelelő, panasszal élhetnek a kamaránál, a kamara elnökének pedig harminc napja van arra, hogy eldöntse elrendeli vagy megtagadja-e a vizsgálatot.

V. A.

[Tánczos még nem láthatja a gyilkosság jegyzőkönyveit](#)

[Tánczos: hagyjanak már békén!](#)

[Tánczos Gábor: meg akarnak ölni!](#)

[Tánczos: elegendem van a hazugságokból!](#) (ez utóbbi három már nem található, imre)

Koncepciók perek és átörökített módszerek Sztálin

örökségének nyomdokain - A Tánczos-ügy állampszichiátriai visszaéléseiről

<http://www.hirhatter.org/koncepciosperek.htm>

2007-10-03.

/Molnár F. Árpád/

A politikai foglyok és más őrizetesek elleni kínzások és azok

módszerei a média és az áligazságszolgáltatás tudtával és orra előtt zajlottak mindenkor, Hitler rendszerében éppen úgy, mint Sztálin, Hruscsov, Brezsnyev, Gorbacsov, Kádár, Antall, Boross, Horn, Orbán, Medgyessy és Gyurcsány alatt mindvégig. A hallgatás közös, a bűnpártolás közös és örök. A rendszerváltó álerök - mint a Lakitelkiek, akiknek majdnem 20 év kellett ahhoz, hogy kimondják, nem történt változás - mindezekről ugyancsak hallgatnak, a politikai foglyokat nem keresik meg, nem védik, nem hozzák nyilvánosságra sem az elkövetők, sem az áldozatok neveit. Viszont halhatunk egyre többet [gyilkossági ügyekről és korrupciós cselekményekről](#). Azaz egy Párt van, egy banda, egy maffia, és senki nem akar valójában rendszerváltozást. A Lakitelkiek most is és ezt követően is úgy fognak futni a politikai foglyoktól és a valódi tényfeltárástól, mint az ördögök a világosságtól.

Tánczos Gábor ügye *egy* a temérdek ügy közül, azonban kevés olyan maffiaügy akadt, amiről ennyi minden látott volna napvilágot. Jegyezzük meg, hogy a Tánczos-ügy leleplezése sem a Lakitelkiek és a Fürök eredménye, mert ők ebben az ügyben sem csináltak semmi hasznosat, viszont éltek, mint hal a vízben, bőségben és gazdagon. Most a Tánczos Gábor Ellen elkövetett kényszervallatási módszerekről és az állami maffia által megrendelt, a lakitelki gyűlevész banda által is ismeretes és elhallgatott büntettekről fogunk szót ejteni, szemben velük, ahol csak beszéd van, de vannak a beszéd mellett bizonyágtételekként [Fürök](#) és Makoveczek is, azok minden tetteivel és önminősítéseikkel egy az egyben.

Horn Gyula miniszterelnök és a képen látható, a nép elleni sortüzek kapcsán újra világhírnévre szert tett Kuncze Gábor belügyminiszter magyar vonalon a legfelsőbb szinten szervezték a Tánczos-ügy gáztetteinek apró kimunkálását.

http://www.hirhatter.org/kuncze_gabor.jpgTánczos Gábort, a körmendi gyermekgyilkossággal mindenki tudtával hamisan megvádolt és többszörösen elítélt fiút, annak letartóztatását követően nem sokkal Sárvárra hurcolták, az ottani fogdának is a leghátsó részébe, hogy mind kevesebb információ, hang, kiáltás és segélykérés juthasson el a többi őrizeteshöz és bárki kívülállóhoz. Azaz hogy ne legyen szem előtt, és ki ne derüljön, miket művel az állam: először Horn és Kuncze vezetésével az élen, aztán Orbán Viktorral és Pintér Sándorral folytatván.

A cella belsejében kitétték a megölt kislány, H. Zsófia fényképét. Egy Magdics Tamás nevű személyt helyeztek a Gáborral egy cellába, akit állami szervezésre vittek oda és mozgattak az együttlétük 40 napján keresztül mindvégig. Magdics Tamás a történelmi rossz hírnevű, mindvégig sztálinista hírnevét és embereit megőrzött Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet (IMEI) embere volt, aki - többek egybehangzó vallomása szerint - e cég alkalmazásában állott, és azért lett a Gábor mellé helyezve, hogy az állami utasítások teljesítését ott folytassa. Mindenki tud arról, hogyan bánnak az őrizetekkel az IMEI-ben, ahol a kínzásnak és az embertelen, koncentrációs táborbeli brutalitásnak olyan örök hagyományai vannak, temérdek államilag fizetett és körülbástyázott köztörvényes bűnöző alkalmazottal az orvosoktól az ápoló személyzetig, a Veér-vörös Oscar-díjas professzoroktól a gyurcsányi nyilas stílusú és minőségű főorvosokig.

Leninnek is ugyanaz a fasiszta karlendítés volt a veérében, csak éppen nem pont ugyanazt kiáltotta közben, hogy "Heil Hitler!"
<http://www.hirhatter.org/koncepciosperek.htm>

Ez az állami pszichopata, IMEI-s Magdics kényszerítette a Gábort 40 napon át a legmocskosabb módokon, hogy megtörje az állami elvárásoknak megfelelően, mint roppant jól tájékozott és rutinos szakmabeli ezen a téren, aki az államhatalmi, mindig az államnak dolgozó és takarító IMEI-ben nyerte szakmai rutinját. A Gábor cellájában a kislány kitétt fényképét órákon át, mozdulatlanul kellett néznie a hamis váddal letartóztatott fiúnak. Ha megmozdult, ha rosszul lett a temérdek gyógyszerektől - amikkel azért tömték tele, hogy egyfolytában rosszul legyen (régóta kádári módszerek ezek), valamint hogy ne legyen képes képviselni magát semmilyen fórumon -, és már nem bírta tovább az órákon keresztüli mozdulatlanságot, akkor Magdics, az IMEI-s ütötte-verte, a mellkasára térdelt, hogy ne kapjon levegőt, és amikor már úgy látta, hogy a Gábor eléggé fullad, leszállt róla. Gyakran megesett, hogy a mellkasán ugrált a rendkívül jól visszhangzó folyosó utolsó cellájában, ahová valamennyi őrizetes esetében rendszeresen,

rendkívül gyakran járt az ellenőrzés. A folyosó - jegyzem meg - sosem volt üres, ugyanis aki ismeri ezeket a fogdákat, tudja, hogy az államőrök szüntelenül a közelben tartózkodnak és rendkívül gyakran végeznek ellenőrzést - ha eltérő politikai utasítást nem kapnak!

Az állam úgy helyezte oda Magdicsot, ahogyan minden politikai ügynél az ügynevezett "igazságügyi elmeszakértő" bűnözőket szokták, akik minden ilyen esetben tendenciózusan arról érdeklődnek, amit a politikai koncepció - előléptetésekért és bűnügyi védelemért cserébe - kíván. Így esik meg, hogy a politikai foglyokkal rendszeresen közlik, amikor ezt követeli a bűnözői állami koncepció, hogy nem ismernek sem tanúkat, sem bűnözőket, máskor pedig azt, hogy ártatlanul vádolnak olyanokat, akik igen közel állnak az álszakértők munkahelyéhez vagy lobbijához. Ezeket nagyon gyakran ilyen nyilvánvaló módon, a poloskák által viszont azonnal leleplezhető módon szokták közölni, mert a Kádár-érából is ittrekedt politikai bűnözők - így az igazságügyi elmeszakértők - mindig azt mondják: úgyszólván megkapják a politikai védelmüket.

Tévednek, és vannak, akiknél már nem segít az sem, ha mint a rák, hátrálnak kifelé a sosem tapasztalt becsület és erkölcs irányába.

Magdics tehát állami ember volt, akit úgy helyeztek a Gábor mellé, mint őrizettest, aki elkövetett valamit. Ennek ellenére a kényszervallatást éjjel-nappal Magdics, az IMEI embere végezte, kivéve azon rövid időszakokat, amíg a rendkívül rossz állapotban és pokoli rossz közérzetben levő Tánccs Gábort rendőrségi kihallgatásra vitték, mert ott is lekeverték olykor egy-egy nagy pofont, hogy a fenyegetésekről ne is beszéljünk. Magdics - annak ellenére, hogy státusza szerint őrizetes volt - szabadon járt-kelt a cellába be és abból ki. Az IMEI-ben hagyományos úton erről nem lehet érdeklődni, mert ott nagyobb a bűnügyi összefogás és egységesebb a bűnpártolás, mint amikor az ember a Nemzetbiztonsági Hivataltól vagy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat embereitől érdeklődik, mert ott gyakran van ellensúly, így van építő cselekedet is. Olyanok ezek a szervezetek - melyek eklatáns példái az OPNI és az IMEI -, mint korunk koncentrációs tábora, amelyek méltán szárnyalják túl még a börtönök politikai foglyai ellen elkövetett állami büntetéseket is. Heller Ágnes - ha nem a rendszer ellen tüntetőkre vezényeltetne politikai, pártszolgálatos rendőrbűnbándákat - sokat tudna mesélni ezekről a körülményekről, nem mint áldozat, hanem mint jól, sőt, túltájékozott. Kár, hogy a hazugságvizsgálatot nem teszik kötelezővé részére és a hozzá hasonló ismereteinek feltárására és nyilvánosságra hozására. Pedig szükség van erre a módszerre.

Josef Mengele tábori "orvos"

A Gábor nappalra főleg Xanaxot, estére a nagyon erős Dormicumot kapta. Mint arról beszámolt - tanúk erősítik meg -, félt az orvosoktól, és félt mindenkitől. A kábítószerektől állandóan pokoli rosszul volt, amik mellé társultak az egyéb kínzások azért, hogy irányított vallomásra késztessek. Emlékezhünk arra, hogy a tárgyalások során is rendszeresen elájult. Védekezésre ereje nem volt, a gyógyszerek pedig padlóra fektették. Demszky Gábor sok mindent tudna erről elmondani, és nem mint áldozat. Háttha a hazugságvizsgálatot sikerül Demszky-ügyben is elérni, melyet különösen politikai bűnözők esetében régen kötelezővé kellett volna tenni. Senkinek, aki nem részesült ilyen elbánásban - a nácik mintájára hívhatjuk ezen szakértői büntetéseket "különleges eljárás"-oknak -, fogalma sincs arról, milyen érzés ez a helleri koncentrációs táborok közérzetét messze túlszárnyaló, állandóan fennálló kínzás. A média szervezett bűnözése olyan egységesen zárt Tánccs-ügyben, hogy arra a körülményre, hogy a Gábor a gyógyszerektől esett össze csaknem az összes alkalommal, ha tárgyalásra vitték, nem volt hajlandó beszámolni, annak ellenére sem, hogy a média fizetett vérencei végigülték a tárgyalásokat, és minden részletről kíméletlen precizitással tudtak!

Orbán Viktor 1998 őszén vette át a Tánccs ügy irányítását, aki Pintér Sándor belügyminiszterrel szervezte tovább annak koncepciók szálait, nemzetközi irányelvek szerint a globális szervezett bűnözés ólomkatonájaként

Én megteszem helyettük ezt is, külön felhívva a figyelmet a Magyar Televízió akkori hírstábjára, akiknek bűnügyi módszerei örök érvényűek maradtak a történelemben Tánccs-ügyben is, és felhívok mindenkit arra, hogy ebben az ügyben is el kell kapni az elkövetőket, és példás büntetésre juttatni valamennyit.

A Gábor arról a médiában sosem megjelenő, de nagyon-nagyon sokak esetében eltussolt tényről számolt be, hogy

nemcsak jártában szédült, de fektében is mozgott vele az egész cella, olyan rosszul volt azoktól az "orvosi"-nak nevezett beavatkozásoktól, amelyek nyugtatóként semmiben, de folyamatos és állandó kínzásként tökéletesen megfelelték, és pokollá tették az életét, képtelenné téve bármiféle ellenállásra vagy védekezésre. Magdics, az IMEI-s bűnöző és pszichopata államféreg ebben az állapotában ütötte-verte, járt-kelt ki-be a fogdába, és töltött fél éjszakákat az örök orra előtt a Gábor ütésével, verésével, és a pillanatnyi politikai koncepciók szerinti álvallomások megírásával, melyek csodálatos módon mindig a rendőrség álláspontját adták vissza, így a 40 nap alatt születő 4-5 áltanúvallomásban tetten érhető módon 4-5-féle verzió formájában.

Amikor Magdicsot 40 nappal később visszarendelték a Gábor mellől, több úgynevezett "beismerő vallomás"-ra nem került sor. Azaz - itt is igazolt - Magdics, az állami pszichopata volt az állami verőember, teljes összhangban az úgynevezett "orvosokkal", akik eközben gyógyszerezték a Gábort, a kötelező segítségnyújtás abszolút elmulasztása mellett a kínzást fokozó elszántsággal, a fasizmus minden rendszerében szokásos havi fizetésért cserébe. Ennyi mindenkor, minden egyes ügyben elég az olyan államsöpredék bűnöző alkatú pszichopataknak, amilyenek a Kádár-rendszeren keresztül kontinuálisan átörökölték, szinte semmit nem frissült igazságügyi elmeszakértők teljes állománya és bűnöző államhordája.

Verőembereket visszatérően rendeltek a Gábor mellé. Volt, hogy ezekre úgy derült fény a természetesen bekamerázott cellában (az egyik legnagyobb visszhangot kiváltott ügy volt ez akkoriban nemzetközi szinten is), hogy a Gábor némán mutatta meg Édesanyjának a kék-zöld foltokat (hangosan ugyanis meg sem mert szólalni), amikről az államorvos - akihez legalább két naponta vitték - nem volt hajlandó tudomást venni. A Gábor a maffia körülmények között némán felhúzta az ingjét, mire az Édesanyja kiabálni kezdett:

- Mit művelnek maguk itt a fiammal!

Ilyen ügyeket követően a botrányok és a feljelentés következtében volt, hogy az egyik verőembert elvitték a Gábor mellől, és egy ideig szünet következett, hogy aztán újabb verőember kerüljön a cellába, gondos állami előválogatás és felkészítés szerint.

Romano Prodi olasz miniszterelnök, akiről Litvinyenko vallomása előtt is tudtuk mind, hogy KGB-ügynök, csak a média hallgatott erről is olyan hatalmas egyetértésben, a képen éppen megborul balra

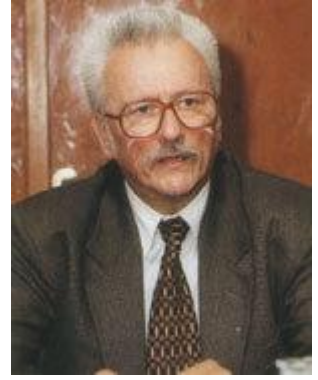

Fontos körülmény, hogy a hamis vádakkal a politikai maffia részéről többszörösen elítélt fiú arról számolt be, hogy reggelente - így az államféreg, a kínzásokhoz szokott Magdics felvezető körei alatt - arra ébredt, hogy tűszúrások vannak a karján, amelyeknek az eredetére nem emlékezett. Tűszúrások egy zárt cellában! Kérdéseimre, miszerint mi lehet az oka annak, hogy a tűszúrások eredetére nem emlékszik, olyan válaszok érkeztek, hogy lehet, hogy a maffia olyan kábítószeret pumpált bele, melyek utólag törlik az emlékezetet, de lehetnek altatásban beadott injekciók is, melyek célja - ez így hangzik el a tanúk részéről - a tudatmódosítás és az ügy politikai koncepciók szerinti manipulálása. Ez utóbbi verzió azt állítja, hogy éjjel mentek be a fogdába, és úgy adták be a Gábornak injekciókat. Nem meglepő a

totális bűnözői környezetben - államorvosok, államsmasszerek, állami IMEI-s verőember és állami kényszervallató rendőrtisztek (azaz még csak hétköznapi elítélt sem akadt egy sem!) -, hogy eme éjjeli tűszúrások eredetéről senki nem számolt be a Gábornak sem, és a Magdics is úgy hallgatott, mint a kuka.

Veér András professzor a Kádár-rendszer óta zárta pszichiátriákra a politikai maffia számára nem kívánatos egyéneket. A róla is készült, fasizmust bemutató film Oscar-díjat kapott.

Ez az eljárás azon információkra emlékeztet, amelyekre pl. a Dénes Gábor RSZVSZ-őrnagy (belső elhárítás) állami üldöztetése, kapcsolatai és halála ügyében való nyomozásaim során tettem szert dömpingjében 2002-től. Először a 2000-es Olajbizottság indítója, Pallagh László képviselő mondta nekem, amikor lakásomból felhívtam telefonon, hogy valamit tehettek a Dénes Gábor italába a munkahelyén, amitől olyan állapotba került, hogy munkahelyéről - a rendőrségről - egyenesen pszichiátriára vitték. Ott legyógyszerelték, rászoktatták a narkotikumokra, majd - sokak szerint - öngyilkosságnak álcázva meggyilkolták.

Tony Blair leghíresebb megbukott gyilkossági ügye David Kelly tanú megsemmisítéséhez fűződik

Emlékezhetünk David Kelly esetére is, amikor még ezen a rendkívül buta és rosszul tájékozott Magyarországon is azt pedzegették a kívülálló, egyszerű emberek is, hogy David Kelly könnyen felvághatta az ereit esti sétája alkalmával, hiszen elég egy kis gáz, és máris ellenállhatatlan akaratot érez az ember az öngyilkosságra. Így választhatta ő is a kényelmes megoldások - gyógyszerek, emeletről való leugrás, vonat alá ugrás stb. - helyett dúsgazdag vezető politikusként az utcán sétálás közben, minden előzetes nélkül a profi érfelvágás és elvérzés tipikusnak nem éppen mondható baklövéses, de állami korrupciós ügyek és bűnügyek után nyomozó személyek esetében nem ritka fajtájú esetét. Ennél sokkal profibban szoktak megtervezni egy politikai gyilkosságot, mint ahogyan Tony Blair nyelt nagyokat a pekingi egyetemisták előtt, mikor egyenes kérdéseket kapott David Kelly állami meggyilkolásáról.

Különös, hogy azt mondják: A Tánczos-ügyben egyetlen beismerő vallomás sem volt aláírva. Azaz a Gáborral megírtatták a "beismerő vallomásokat", ahogyan a rendőrség diktálta a nagyobbban nagyobb marhaságokat, aszerint, de aláírásra már nem akarózott sor kerülni. Ez sem ritka. A bíróság - ez sem különös - mégis elfogadta azokat, hiába születtek a mindenkori nyomozati koncepciók szerinti, és ezért a legváltozatosabb irreális marhaságok Magdics, azaz az IMEI 40 napos "örzése" és "megfigyelése" alatt. **A képen látható vérbíró 2006 szeptembere és októbere kapcsán osztogatja politikai kinevezésre a civilek elleni vértételeket**

Bár a verések és az azonnal lelepleződő állami hazugságok tömegei minden pillanatban nyilvánvalóvá tették az ügyet, éppen ezek az állami büntettek voltak az egyik legfőbb okai annak, hogy az azóta is szép karrierrel jutalmazott vas megyei bírósági elnök, Spitz János megtiltotta, hogy a Gábor bármiféle nyilatkozatot tegyen a média felé, a média pedig a megállapodott kereteken belül cikkezett az ügyről, szépen hallgatva sok olyan körülményről - így a kínzások módjáról és hátteréről -, amelyek legfőbb eredője, hogy az állam mindmáig nem hajlandó beszélni a Kádár-rendszerben tömegével pszichiátriákra zárt politikai foglyokról sem kártérítések, sem rehabilitációk végett. Persze, hiszen nyugat és kelet egyaránt védi ezeket a módszereket mind a mai napig. Így a

Mitrohin-aktákban *megjelent* ugyan eme tömegek ellen elkövetett állami büntettekről szóló beszámoló, mégsem tud senki *azóta* sem nemzetközi kártérítési pereket indítani legalább több tízezer ember védelmében és rehabilitációja érdekében a volt Szovjetunió és Magyarország vonatkozásában.

De ha a hozzám eljuttatott ügyek kapcsán pl. a lakitelki Makoveczekre gondolunk - egy a sok közül -, és arra, miként csiripelnek Makoveczékkel egy szövetségben és szervezetben a lakitelki szövetség Für(j)ei, nem is csodálkozhatunk azon, hogy ezektől az államérdekelt árendszerváltóktól sosem kerül egyetlen ügy és egyetlen módszer sem nyilvánosságra.

A totális összeomlasztás mások nemes, Istentől Adományozott feladata lesz. Olyanoké, akik nem beszélnek, és nem a média visszhangjaként működnek, mint a

Fürök és a Makoveczek, hanem mindig mérföldekkel az államcsöcselék előtt járnak, és úgy cselekednek: az igazság útján a saját karrierjük és politikai védelmük szüntelen keresgélése helyett.

M.F.Á.

A kapcsolódó cikkekből:

2007-09-23. - [A gyermekgyilkossággal elítélt Tánczos Gábor ártatlanságát igazoló bizonyítékok erdejéből](#)
Részlet: Nem csak érdekesség, hogy az ügybe sok egyéb mellett belefolyt a német titkosszolgálat (a BND) is, amelynek lobbijai közül több olyan intézkedést tettek külföldön és Magyarországon, ami azt célozta, hogy önmaguk felfedése nélkül nyilvánosságra hozassák azt a tényt, hogy a Gábor elítélésének oka politikai koncepciók szerint történt, azaz bünszervezeti döntés volt 2007.07.21. - [Emlékezzünk a múltra... vagy mire is...? - Biszku Bélák 1990-en innen és túl](#)

Részlet: Az áldozatok száma tengernyi, de kártérítést sem Washington, sem Brüsszel nem követel azóta sem senkinek, sőt, mindent megtesz a túlélők és azok hozzátartozóinak elhallgattatására.

A gyermekgyilkossággal elítélt Tánczos Gábor ártatlanságát igazoló bizonyítékok erdejéből <http://www.hirhatter.org/agyermeagyilk.htm>

2007-09-23.

/Molnár F. Árpád/

Tánczos Gábor ártatlanságáról mindenki tud, aki a közélettel bármi említhető formában kapcsolatot tart. A Gábor ártatlanságát igazoló bizonyítékdombokból most - a terjedelem miatt - csak néhány konkrétumot szeretnék említeni.

- A meggyilkolt kislány, Zsófi körömkaparékában bőrdarabkák voltak, amiket a rendőrség politikai utasításra igyekezett tökéletesen lenyelni. Mint látható, nem sikerült ez sem. A bőrdarabkák - sokak szerint - a gyilkostól származnak, és ez volt az oka annak, hogy a rendőrség szerette volna azokat nem létezőnek nyilvánítani.

- A politikai maffia bűnösségét önmagában bizonyítja az a tény, hogy a DNS-mintákat elvégezték, de azt nem merték nyilvánosságra hozni. A hatóságok össze-vissza hazudoztak a laborvizsgálat megannyi eredményeit illetően. Az úgynevezett "védelem" kérésére a gyilkosságot követően 3 esztendővel(!!!) elvégeztették a DNS-vizsgálatot, ami újfent kiderítette, hogy bizony sem a kislány hüvelyváladékában, sem a combján - ahol hajmintát is találtak - nem lelték a Gáborra utaló bizonyítékot a politikai bünszervezeti hamisítások irdatlan tömegei ellenére sem! Gusztos Péter SZDSZ-es képviselő autójának

minapi lekönpése miatt a politikai bűnözés azonnali DNS-vizsgálatot rendelt el, de a nemzetközi vihart kiváltó körmendi gyermekgyilkosság ügyében 3 évig lenyelték a DNS-tesztet, mintha azt nem végezték volna el, mivel nem találtak egy fia bizonyítékot sem a Gábor bűnösségére.

Nem csak érdekesség, hogy az ügybe sok egyéb mellett belefolyt a német titkosszolgálat (a BND) is, amelynek lobbijai közül több olyan intézkedést tettek külföldön és Magyarországon, ami azt célozta, hogy önmaguk felfedése nélkül nyilvánosságra hozassák azt a tényt, hogy a Gábor elítélésének oka politikai koncepciók szerint történt, azaz bünszervezeti döntés volt.

- A halottszemlérlől videófelvevétel készült, aminek - úgy emlékszem - a létezését is titkolják a mai napig. Ugyanakkor még az is kiszivárgott, mik láthatók a felvételeken, minthogy azt nagyon sokan látták. Azt vélem, ezeket a felvételeket is úgy kellene köröztetni a milliomosok és a gyáva, bűnpártoló, csöcselék újságírók között, ahogyan a mai napig kering az NBH-tól kicsempészett Boross Tamás-videó, akit az Aranykéz utcában a szlovák titkosszolgálat (SIS) emberei és bérgyilkosai az NBH orra előtt felrobbantottak, hogy aztán a magyar szervek nemzetközi politikai döntés szerint kiengedjék a merénylőket az országból.

Visszakanyarodva a halottszemlérlől készült videóra: A felvételen látható, amikor ráközelítenek a kislány kezére. A körme alatt többek között egy 44 cm hosszú, 75

mikron vastagságú hajszál látható, mely egy festett, eredetileg szőkésbarna nőtől származik. Az illető haja váll alá érő hosszúságú volt.

Megjegyzem: több személyről maradtak nyomok a kislányon, de a rendőrség azt a Tánczos Gábort akarta, akinek nem volt politikai védelme, ezért könnyű falatnak látszott. Már most kijelenthetjük: nagy hiba volt ezt hinni, mert az ügyészek a bírókkal együtt bukni fognak. Ez csak idő kérdése. A rendőrök olyan kicsik ebben az ügyben, hogy a politikusokhoz és a bírókhoz képest - képletesen szólva - említeni is fölösleges őket. Ennek ellenére részletesen be fogunk számolni róluk is.

Hadd fűzzem közbe: azt mondják nekem, hogy ha ez a maffia életét tönkre menni látja vagy veszélyben, akkor meg fognak kergülni. Hadd üzenjem a maffiának: mi sokkal, sokkal, sokkal erősebbek vagyunk. Labdába sem rúghattok. Gondolkodtatok volna akkor, amikor havi fizetésekért és előléptetésekért elköveltétek az újkori magyar történelem egyik leglátványosabb bűnügyi bukását.

Ki lehet annak a női hajszálnak a tulajdonosa, amit a kislány körme alatt találtak?

A halott kislány édesapja rendkívül befolyásos és közismerten veszélyes hírében áll, számos - később részletezem, milyen üzleti, vezető rendőrségi, főorvosi stb. - kapcsolatokkal. Az édesapja egyik nőismerőse - azt mondják, tanúbeszámolókat követően (minthogy jelentkeztek tanúk) elismerte, hogy bent járt a lakásban, ahol a Zsófit megölték. A rendőrség azonban jobbnak látta elkenni az ügyet és a bizonyítékokat, több kisgyermek tanúvallomásaival egyetemben, melyekről szintén később fogok beszélni. Az apa nőismerőse egyike volt a vélhető elkövetői körből valóknak, ám nem az egyetlen, és sok minden arra utal, hogy a zsidó szájak messze nem halva született ötlet. Erről is később.

Csak a női hajszálból, melyet a kislány körme alatt találtak, valamint más személytől származó bőrdarabkákból nyilvánvaló és csak a teljesen szakavatatlanok számára nem evidens módon kiderül, hogy a Gábort soha, sehol, a Föld bolygó egyetlen országában sem lehetett volna emberölésért elítélni! Bármely bíróság egy ilyen körülmény után azonnal meghozta volna a döntést a szabadlábra helyezésről! Az ilyen, ehhez hasonló és egészen másféle, totálisan mentesítő körülményeknek egész erdeje van, amelyekből elég lett volna normális esetben egyetlen egy is a szabadon bocsájtáshoz.

Következtetés: A bírókat meg kell fogni! Hogy ennek kapcsán még mi mindenről beszélek, szintén a későbbiek során fogom részletezni, noha egy éppencsak nem kezdőnek már ez is bőven elegendő a bírók bűnösségének megállapításához!

- Az úgynevezett "nyomozás" ügyészi felügyelet alatt zajlott - természetesen valójában miniszterelnöki felügyelet alatt, de papír szerint legelső körben az ügyészi irányítást lehet bizonyítani a legkönnyebben -, ami azt jelenti, hogy az ügyészség teljes tudtával és közvetlen koncepciói mentén folyt minden nyomeltakarítás és hamis vád, amit aztán a vérbírósági büntetőperek követtek. Ezekről - és a bírók kapcsolatairól és háttéréről - a későbbiekben részletesen fogok beszélni.

- A kislány körül alig volt vér. Noha átvágták a nyakát, a vér eltűnt! A hidegvérrel elkövetett gyilkosságot nem ott követték el, ahol a kislányt megtalálták. A testet ugyanis ágyba fektették. Azt is pedzegetik, hogy valaki pornóújságot helyezett a szoba asztalára. Erről talán később, ha megfelelő hely(ek)ről megerősítést nyer.

Következtetés: nem annyi idő alatt történt a gyilkosság, ahogyan azt a rendőrök ügyészi felügyelet alatt hazudták. Az elkövető - láttam a Gábor kézírását is, itt van mellettem az 1998-as vallomásából egy fénymásolat - profi volt és alapos, nem olyan, mint a Gábor, aki egy gyilkosságot sem megtervezni, sem arra hosszasan készülni nem lett volna képes. Grafológiából éltem: ránézésre látni a Gábor kézírásából, hogy ártatlan. Személyisége a gyilkosság idején ki sem alakult rendesen, nemhogy olyan karakteres mester munkát, azzal a kíméletlen precizitással végre tudott volna hajtani, amit a politikai maffia hazudott, mert ahhoz kifejtett, strukturált személyiségre lett volna

szükség, nem egy olyan fiatalemberre, mint amilyen a Gábor volt. A bűnöző hatóság minősítései ellenében az az igazság, hogy akár nyílt, akár elfojtott agressziót, valamint brutalitásra hajlamosító pszichopátiát nyomokban sem lehet találni az elítélt fiú kézírásában! A részletes grafológiai elemzést a továbbiakban kívánom képernyőre vetni.

- További bizonyíték, ami miatt a Gábort szabadon kellett volna bocsájtani, hogy a kislány bugyijáról - ami reggeltől estig rajta volt - kimutatták, hogy az teljesen steril volt. Még csak egy mikroszkópi vizeletmintát sem sikerült kimutatni, ami a lehetetlennel egyenlő - lenne!

Mit jelent ez?

Azt, hogy a kislány halála után valaki átöltöztette a gyereket! Ez alapos, időigényes munka, és profi, hidegvérű elkövetőre vall. Roppant hidegvérre és rideg, számító magatartásra utal. A Gábor szalmalángszerű személyisége, gömbölyű formákkal halmozott kézírása, a szögletes vonalaktól és a bűnelkövetésre hajlamosító (nemhogy gyilkosságra!) pszichopátiát igazoló vonalaktól való mentessége világossá teszi, hogy a Gábor soha az életben nem tudott volna egy ilyen gyilkosságot sem megtervezni, sem végrehajtani, sem aztán - a kényszervallató verőrendőr állításaival ellentétben - az ismerőséhez felmenni, mintha mi sem történt volna, ráadásul úgy, hogy a torokmetszést követően túl kevés vért találtak a kislány ruháján és a szobában, ami profi elkövetőre vall! Azaz a Gábor szóba sem jöhet elkövetőként!

A gyilkos hidegvérű, strukturált személyiség volt, a bűnöző alkatú pszichopátia számos bizonyítékával.

7 évig volt titok! :

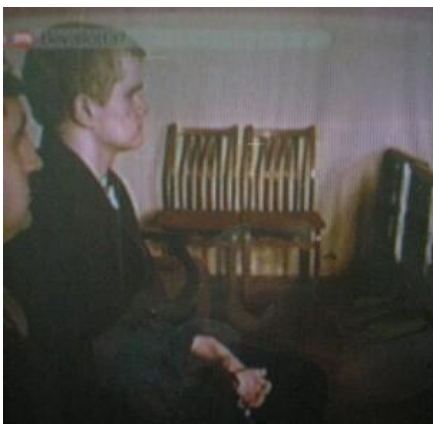
Egy mai napig titokban tartott levél tartalma a körmendi gyermekgyilkosság valódi elkövetőiről és eltussolóiról

http://hirhatter.org/het_evig_volt.htm

2007-10-13.

/Molnár F. Árpád/

Az alább idézett, 2000 február 3-án íródott levél soha, sehol nem látott napvilágot. Igazi bomba a Tánczos-ügyet és elkövetői hátterét illetően, alátámasztva a rituális gyilkosságról szóló tanú szavait. A levél - melyet idézni fogunk - sehol sem jelent meg eddig; a Hírhátér az első a Földön, amelyik leközi annak kvázi teljes szövegét. A címzettek - akiknek kilétét egyelőre biztonsági okokból nem hozzuk nyilvánosságra - 2000 februárjában kapták kézhez, de a politikai maffiától való fenyegetettség miatt tartalma nem kerülhetett nyilvánosságra. **Az ártatlanul elítélt Tánczos Gábor 18 éves korában**

A levél az akkoriban még messzemenően nem ismeretes zsidó maffia-vonalat támasztotta alá, azon belül is a rituális vérgyilkosság teóriáját, abból az időből (2000-ből), amikor az emberek a média miatt gyakorlatilag egyáltalán nem hittek az ártatlanokat börtönbe szervező és gyilkosságokat elkövető politikai összefonódások létezésében, nemhogy annak szerkezetéről lettek volna fogalmaik!

Mint emlékezhetünk: Tánczos Gábor ügyét - akit a politikai áligazságügyi szervek nemcsak gyilkossá, de közös megegyezéssel elmebeteggé is akarták nyilvánítani - az helyezte újra a figyelem középpontjába, hogy egy anonim személy olyan belső információkat hozott nyilvánosságra, amelyeket addig mindenki elhallgatott. Idézet az anonim üzenetből:

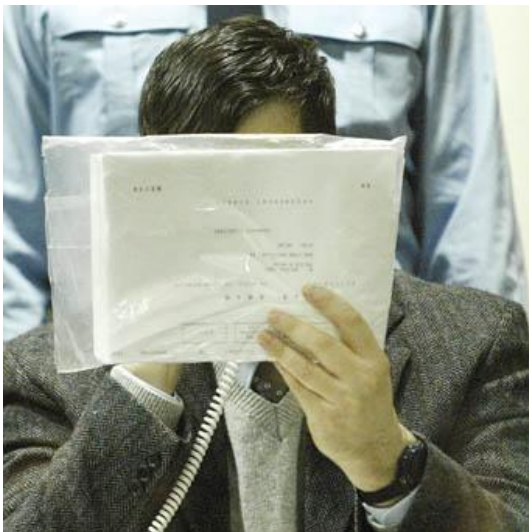

"Az eset eme részleteit még 1998 második felében hallottam, személyesen egy akkor még a BM kötelékében dolgozótól. (Neve és címe még megvan). Mindezt akkor leírtam - sajnos csak egy példányban - és elküldtem egy emigrációban működő lapnak, de sajnos nem hozták le (talán meg sem kapták?)."

Ugyanez a személy - jobb híján emlékezetére hagyatkozva - arról is beszél, hogy a rituális zsidó gyilkosság gyanítható elkövetőit kiengedték az országból. A gyilkosokat - teszem hozzá - kiengedhették, hiszen az előzmények is titkosszolgálati professzionalitásról árulkodnak: Egy olajzöld, lépcsőshátú Opel Astra három napja ott dekkolt Zsófiék háza előtt, amit több helyi lakos utóbb tanúsított. Ez a gyilkosság napján még mindig ott tartózkodott, aki pedig benne ült, egyik cigarettára gyújtott rá a másik után. Ott volt a fehér furgon esete is a terepruhás férfival - amiről kevés bizonyosat tudunk -, Zsófit pedig hosszú ideje egy sötét hajú férfi követte, akit egyik kis barátnőjének alig pár nappal a halála előtt meg is mutatott a helyi közértben, és aki könnyen azonos lehet azzal az idegen, fekete, zselézett hajú, hatalmas (rejtőzködésre alkalmas) napszemüveget viselő férfival, aki bement Zsófi után a lépcsőházba, a kislány halála előtt.

Ezek közül a hatalom senkit nem akart megtalálni, noha nyilvánvalóan nem egy emberről, hanem egy szervezett, profi bandáról van szó. Az ügy előjelei, a Zsófia és a ház körüli mozgolódás, a járművek, a gyilkosság gondos előkészületei és alaposága, a költségek nem kímélése már első ránézésre két dolgot feltételez úgy, hogy még nem is vettük figyelembe az irtózatosságot eltussolási hadjáratot:

- 1) a gyilkosok vagy külföldi titkosszolgálatok emberei voltak,
- 2) vagy külföldi, illetve nemzetközi szerveződésű, politikai szinten védett, tetemes anyagi háttérrel bíró maffiáról van szó, amelyről már a gyilkosság elkövetése előtt tudnia kellett az NBH-nak.

ELIT-BÜNÖZÉS: A brüsszeli Marc Dutroux, a sokszoros gyermekgyilkos pedofil politikai hálózat egyik fő elkövetőjének társait egy egész államrendszer rejtegeti

Itt gondoljunk csak pl. a politikai védettségek örvendett pedofil Marc Dutroux-féle gyermekgyilkos-hálózatra, amelyben annyian voltak, hogy az Unió politikusai és közéleti szereplői azt sem tudják, hogyan tussolják el az újabb és újabb gazdag elkövetők bűnrészességének nyilvánosságra kerülését. Aki nem a médiából okul, de tapasztalatai is vannak, tudja, hogy az NBH rendszeresen arra hivatkozik egy-egy gyilkosság, robbantásos cselekmény stb. kapcsán, hogy nem szabad elkapni az elkövetők közül senkit, mert túl sokan bukkhatnak meg, és ez nemzetbiztonsági kockázatot jelent. Bukjanak a valódi elkövetők helyett olyanok, akik nem voltak a cselekményben elkövetőkként érintettek. Ennek nevében kerülnek gyakran megvalósításra a koncepciós perek és az ennél sokkal súlyosabb állami cselekmények is, mint ami a móri tömegmészárlás kapcsán is napvilágra jutott, amelynek eredeti célja is - egyebek között - arisztokraták ellen szóló bizonyítékok eltüntetése volt.

Most következzenek annak a levélnek a tartalma, amely soha, sehol nem látott eddig napvilágot, s amely 2000 február 3-i keltezésű.

TISZTELT ...!

Társaságunk a zsidók által elkövetett bűncselekmények - főként gyilkosságok felderítésével foglalkozik. Így került látóköriünkbe a ... ügye is. Tudjuk, hogy nem a ... követte el a gyilkosságot. A kis Zsófi rituális zsidó gyilkosság áldozata lett. Erre egyértelmű bizonyíték, hogy csak akkora sebet ejtettek a nyaki ütőerén, hogy a vérét fel lehessen fogni. Ezt támasztja alá a két vágás is. Nyilvánvaló, hogy aki indulatból öl, mint ahogy ezt a szintén zsidó Spitz János bíró kitalálta, az teljes erőből teszi vagy egyszer, vagy megszámlálhatatlanul sokszor.

Az idegen hajszál úgy került a kislány combjára, hogy a gyilkosnak meg kellett győződnie, hogy a kislány valóban szűz-e, mert csak akkor jó a vér a szertartásukhoz.

Bene László, az akkori vas megyei rendőrfőkapitány elévülhetlen érdemeket szerzett a körmendi gyermekgyilkosság eltussolásában, és ez volt az egyik fő oka annak, hogy később a belső elhárítás legfelsőbb vezetőjévé vált

A helyszíni szemle után valószínű azért próbálták meg rendet rakni, és mosogattak el a konyhában, mert konyhai eszközöket használtak a vér felfogására és elszállítására, ezért nem engedték be az orvost sem. A zsidóknál vallási szokás, ha valami új létesítményt avatnak, ami különösen fontos a számukra, akkor annak ajtófélfájára keresztény szűzlány vérével írt Tóra idézetet helyeznek el /felszegezik/.

Nem sokkal a gyilkosság után felavatott Kóser Traubi felavatásánál a Vas Népe által sejtelmesen közölt "különleges tinta" nem más, mint a kis Zsófi vére. Az "intézmény" Szombathelyen van.

Kuncze Gábor, a Horn-kormány belügyminisztere, aki mindig arról volt híres, hogy míg maga elrejtőzve szervezte a megoldásokat, addig embereit küldte előre

A rendőrséget a legmagasabb körökből az akkori belügyminiszter utasította, hogy nem szabad a tettes vagy tettesek után nyomozni, ugyanúgy, mint a tiszaezlári ügyben. A bizonyítékokat nem találták, hanem gyártották, pl. a ruházat összedörzsölésével stb. Ezt Önök biztosan ... A levél felhasználásánál legyenek körültekintőek, csak a ... jelenlétében, a tárgyaláson mutassák be, és csakis másolatot, mert eltüntetik.

Sajnos ma Magyarországon a zsidók bármilyen bűncselekményt, természetesen gyilkosságot is büntetlenül követhetnek el. A rendőrség, ügyészség és egynémely bírók is nemcsak segítenek eltussolni a bűncselekményeiket, hanem azok ellen lépnek fel, akik beszélni mernek róla. Gondoljanak a galócás ügyre, ahol a szülőnőt a gyerekével együtt gyilkolták meg, olyan nagy élvezettel, hogy ugráltak rajta, "eltörték valamennyi bordáját", az arcát pépessé szétrugdosták. Nem az orvosokat ítélték el, hanem az apát akarták az Önökéhez hasonló koncepciók perrel börtönbe zárni. Csak azért nem sikerült börtönbe, mivel az ügy átkerült Kőszegre, és azokat nem merték beavatni. Ennél az ügynél is a rendőrség állományába tartozó orvos szakértő szolgáltatotta a hamis bizonyítékot és szakértői véleményt. Az ügyet azonnal el kell vinni a megyéből, ezen egy percig sem szabad gondolkodni.

Társaságunk szigorú szabályok szerint működik, elérni nem tudnak bennünket, de ha szükséges, újra segítünk.

2000 február 03.

Eddig a levél.

Sokan elfelejthették, ezért hadd emlékeztessenek arra, hogy 2000-ben járunk(!), amikor ilyen levelet csak profik tudtak megírni, azaz legalább politikai- média- és titkosszolgálati ismeretekkel rendelkeztek a levél feladói. Abban az időben - de még ezt követően évekkel is (2003-2004-ben is) - az emberek olyan buták voltak, hogy szinte semmit nem értettek és fogtak fel a korrupciós összefonódásokból, az Európai Uniót az igazság talpkövének tartották, ahol még korrupció sem létezik, és halvány gőzük sem volt arról, mi az az NBH, sőt, jó, ha létezett szókincsükben olyan fogalom, hogy "orvos szakértő". Nemhogy zsidó rituális gyilkosságokról írjanak, amelyek létezéséről sem hallott a magyar lakosság úgy 2007-ig.

A fenti levélben felajánlották a segítséget, mondván: "ha szükséges, újra segítünk".

Nos: a levél felhasználása elkezdődött. Akkor rajta! Önök, akik e levelet megfogalmazták és eljuttatták a címzettekhez, tudják, kikkel kell kapcsolatot létesíteniük a további segítségnyújtás érdekében. Ha pedig gyors eredményt akarnak, forduljanak hozzám bizalommal. Bármilyen formában.

A kapcsolódó cikkekből:

2007-10-03. - [Konceptiós perek és átörökített módszerek Sztálin örökségének nyomdokain - A Tánczos-ügy állampszichiátriai visszaéléseiről](#)

2007-09-23. - [A gyermekgyilkossággal elítelt Tánczos Gábor ártatlanságát igazoló bizonyítékok erdejéből](#)

Nagyon sok oldalon már nem találtam semmit! imre